

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายถิ่นฐานของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น

สุรจ มีหนัก

TNI

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2560

FACTORS AFFECTING THE MIGRATION OF THAI STUDENTS IN JAPAN

Suruj Meenuck

TNI

A Term Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Business Administration Program

in Japanese Business Administration

Graduate School

Thai-Nichi Institute of Technology

Academic Year 2017

หัวข้อสารนิพนธ์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายถิ่นฐานของนักเรียนไทยใน
ประเทศญี่ปุ่น

โดย

สุรจ มีหนัก

สาขาวิชา

บริหารธุรกิจญี่ปุ่น

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ดร. บุญญาดา นาสมบูรณ์

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิชิต สุขเจริญพงษ์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วุฒิ สุขเจริญ)

..... กรรมการ

(ดร. เอิบ พงษ์ทอง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ดร. บุญญาดา นาสมบูรณ์)

สรุป มีหน้า : ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายถิ่นฐานของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น.
 อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร. บุญญาดา นาสมนุรณ, 96 หน้า.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน 2) ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลอันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนไทยที่กำลังศึกษาอยู่ ณ ประเทศญี่ปุ่น จำนวนทั้งสิ้น จำนวน 364 คน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามออนไลน์ในการเก็บข้อมูล โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่มีความเป็นอิสระต่อกัน และ การทดสอบค่าความแปรปรวน (One-way ANOVA)

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 69.0 อายุระหว่าง 23-28 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.1 เลือกศึกษาในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 28.8 มีระยะเวลาการพำนักมากกว่าสองปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 45.6 มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นในระดับ N2 คิดเป็นร้อยละ 34.6 มีประสบการณ์การทำงานในประเทศไทยมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 60.4 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 100,001-150,000 เยน คิดเป็นร้อยละ 29.9

ผลการศึกษาปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านการเมือง พบว่า เพศ และระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นส่งผลกับการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และพบว่า อายุ ส่งผลกับการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม และพบว่า รายได้ ส่งผลกับการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมืองที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ผลการศึกษาปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านการเมือง พบว่า เพศ ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านการเมือง และพบว่า ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น ส่งผลกับการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ และ รายได้ ส่งผลกับการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม

SURUJ MEENUCK : FACTORS AFFECTING THE MIGRATION OF THAI STUDENTS IN JAPAN. ADVISOR : DR. BOONYADA NASOMBOON, 96 PP.

The study was carried out to study 1) the personal factors affecting the factors of migration, 2) the personal factors affecting the factors of migration.

The data were collected from 364 Thai students who were studying in Japan. This research is quantitative research which uses the online questionnaire to collect information. The statistics used in the analysis are consisted of Frequency, mean, standard deviation, percentage, mean difference in two independent sample groups, and analysis of variance (one-way ANOVA).

In personal information, most of the respondents were female 69.0% between 23-28 years of age 48.1% studying in master's degree 28.8% has a period of stay more than two years 45.6% Japanese language ability at N2 level 34.6% has work experience in Thailand before is 60.4% and has an average monthly income 100,001-150,000 yen 29.9%

The push factors of migration are consisted of economic, social, culture and politics. The result of study in push factors demonstrated as follows: 1) Gender and Japanese Language Proficiency affects economic factor at 0.01 significant level. 2) Age affects social factor. 3) Income affects politics factor at 0.01 significant level.

The pull factors of migration are consisted of economic, social, culture and politics. The result of study in push factors demonstrated as follows: 1) Gender are all affects in economic factor, social factor and cultural factor at 0.05 significant level but affects in politics factor at 0.01 significant level. 2) Type of education in Japan Affects economic factor 3) Income affects cultural factor.

Graduate School
Field of Study Business Japanese
Academic Year 2017

Student's Signature.....
Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดร. บุญญาดา นาสมนุรต์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลานับตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ในการให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนติดตามการทำวิจัย และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รังสรรค์ เลิศในสัจย์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและอนุมัติการเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงงานวิจัยให้มีความสมบูรณ์

ขอขอบคุณ กลุ่มนักเรียนสมาคมนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น ในพระบรมราชูปถัมภ์ และนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น ทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูลงานสารนิพนธ์ครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ทุกท่านที่ได้ให้วิชาความรู้ คำแนะนำตลอดจนประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย ขั้นตอนในการดำเนินการทำสารนิพนธ์ให้แก่ผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ คุณค่าและประโยชน์ที่พึงบังเกิดมีจากสารนิพนธ์ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาแด่พระคุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ มิตรสหาย และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้ความเมตตาและสนับสนุนที่ดีตลอดมา จนสารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

หากมีข้อบกพร่องหรือความผิดพลาดในส่วนใดเกิดขึ้นในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เพียงผู้เดียว และจะขอปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป

สุรุจ มีหนัก

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญรูป	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา.....	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	7
2 หลักการพื้นฐาน เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการย้ายถิ่นฐาน.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการย้ายถิ่นระหว่างประเทศ	12
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดและปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้าย ถิ่นฐาน	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
3 วิธีการดำเนินงานสารนิพนธ์.....	22
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	22
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	23
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
การวิเคราะห์ข้อมูล	27
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
การนำเสนอวิเคราะห์ข้อมูล	30
สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	31
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูด และปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน.....	35
ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	44
5 บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	76
สรุปผลการศึกษา	76
อภิปรายผลการศึกษา.....	80
ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน.....	80
ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	81
ข้อเสนอแนะ.....	81
ข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งต่อไป	83
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก	88
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม.....	89
ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์	96

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แหล่งที่มาของเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ได้รับการอนุมัติ 10 อันดับแรก.....	1
2 ผลการสำรวจจำนวนนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น.....	3
3 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น เกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน.....	26
4 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น เกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน.....	27
5 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	32
6 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	32
7 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น.....	33
8 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา.....	33
9 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ในประเทศไทย.....	34
10 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น.....	34
11 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	35
12 ระดับความเห็นด้วยของปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ โดยใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	36
13 ระดับความเห็นด้วยของปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม โดยใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	37
14 ระดับความเห็นด้วยของปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม โดยใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	38
15 ระดับความเห็นด้วยของปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง โดยใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	39
16 ระดับความเห็นด้วยของปัจจัยผลักดันด้านเศรษฐกิจ โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	40
17 ระดับความเห็นด้วยของปัจจัยผลักดันด้านสังคม โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	41
18 ระดับความเห็นด้วยของปัจจัยผลักดันด้านวัฒนธรรม โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	42
19 ระดับความเห็นด้วยของปัจจัยผลักดันด้านการเมือง โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	43

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของ ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ.....	44
21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของ ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ.....	45
22 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทยใน ประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม จำแนก ตามอายุ เป็นรายคู่.....	47
23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของ ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประเภท ของการศึกษาในญี่ปุ่น.....	48
24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของ ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระยะเวลา ที่ใช้ในการศึกษา.....	50
25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของ ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประสบการณ์ การทำงานในประเทศไทย.....	51
26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของ ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านความสามารถ ทางภาษาญี่ปุ่น.....	53
27 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทยใน ประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นเป็นรายคู่.....	55
28 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของ ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ย ต่อเดือน.....	56
29 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทยใน ประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นรายคู่.....	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
30 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ....	60
31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ	61
32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น.....	63
33 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่นเป็นรายคู่	65
34 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา.....	66
35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประสบการณ์การทำงานในประเทศไทย	67
36 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น	69
37 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นเป็นรายคู่	71
38 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	72
39 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นรายคู่	74

สารบัญรูป

รูป		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย	7
2	อุปสรรคระหว่างพื้นที่ต้นทางและปลายทาง	14

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยนับเป็นประเทศหนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เปิดรับการลงทุนจากนานาประเทศ เนื่องด้วยความพร้อมทางทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรบุคคล คุณภาพ และราคาทั้งในด้านวัตถุดิบและแรงงาน รวมถึงระบบการคมนาคมที่ทันสมัยเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน

กลุ่มในประเทศที่เข้ามาลงทุนในอาเซียนมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กลุ่มสหภาพยุโรป (EU), สหรัฐอเมริกา (USA) และญี่ปุ่น (Japan) เรียกกลุ่มประเทศเหล่านี้ว่า “กลุ่มจี 3” (G3) ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศที่มีอิทธิพลต่อจำนวนกระแสเงินลงทุนในภูมิภาค

ซึ่งหากดูจากแหล่งเงินลงทุนในโครงการที่ได้รับอนุมัติในเดือน ม.ค.-ก.พ. ของปี 2559 แล้ว พบว่าประเทศญี่ปุ่น (Japan) นับเป็นประเทศอันดับหนึ่งด้วยยอดเงินลงทุนกว่า 8,333 ล้านบาท ในจำนวน 52 โครงการ (กองความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ, สถิติการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ รายเดือนสะสมปี 2559 (มกราคม-กุมภาพันธ์))

ตารางที่ 1 แหล่งที่มาของเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ได้รับการอนุมัติ 10 อันดับแรก

อันดับที่	แหล่งที่มา	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)
1	ญี่ปุ่น	52	8,333
2	จีน	10	2,926
3	สหรัฐอเมริกา	4	2,047
4	เนเธอร์แลนด์	4	1,862
5	ฮ่องกง	4	1,246
6	สิงคโปร์	11	1,201
7	อินโดนีเซีย	2	1,102
8	ลักเซมเบิร์ก	2	1,049
9	เกาหลีใต้	6	931
10	ออสเตรเลีย	5	818

หมายเหตุ : มูลค่าเงินลงทุนของบริษัท Seagate Technology (Thailand) Company Limited ไม่ถูกนำมาจัดอันดับเนื่องจากหมู่เกาะ Cayman ถือหุ้นข้างมาก

ที่มา : กองความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ. (2559). สถิติการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศรายเดือนสะสมปี 2559 (มกราคม-กุมภาพันธ์). ออนไลน์.

จึงนับได้ว่าประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีความสัมพันธ์อย่างแนบแน่นกับประเทศไทย มาเป็นเวลานานทั้งในแง่ของการลงทุนและการประกอบธุรกิจ ซึ่งนั่นทำให้การสื่อสารด้วยภาษา ญี่ปุ่นเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในบริษัทที่มีการดำเนินธุรกิจด้วยชาวญี่ปุ่นทั้งในกรุงเทพและปริมณฑล รวมถึงนิคมอุตสาหกรรมต่างๆ ที่กระจายตัวอยู่ตามภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย

ด้วยเหตุที่มีปริมาณของนายทุนและนิติบุคคลจากประเทศญี่ปุ่นเข้ามาประกอบการเป็น จำนวนมากนั้น ได้ส่งผลให้นักเรียนไทยซึ่งเป็นแรงงานสำคัญในตลาดแรงงานในอนาคต รวมถึง ผู้มีความรู้จากสาขาอื่นๆ จำนวนมากสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่นมากขึ้น และส่งผลให้ มีความพยายามในการป้อนแรงงานผู้มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นอย่างต่อเนื่องทั้งจากทาง มหาวิทยาลัยและสถาบันสอนภาษาชั้นนำต่างๆ ก็ตาม แต่ความต้องการแรงงานผู้มีความสามารถ ทางภาษาญี่ปุ่นกลับยังไม่ถูกเติมเต็มทั้งปริมาณและคุณภาพนัก อีกทั้ง การปรับตัวให้เข้ากับการ ทำงานในองค์กรที่บริหารด้วยคนญี่ปุ่น รวมถึงกฎระเบียบและวัฒนธรรมที่มีความเฉพาะทาง สังคม และแนวคิดต่างๆ ของคนญี่ปุ่นมีความแตกต่างจากของไทย นอกจากนั้นแล้วยังต้องเผชิญกับปัญหา หลายๆ ด้าน เช่น ด้านการสื่อสารภายในองค์กร ด้านวัฒนธรรมที่มีความแตกต่าง สังคมในการ ทำงาน ระเบียบวินัยในองค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการให้ความสำคัญต่อเวลา จึงทำให้นักเรียน ต้องอาศัยการปรับตัวและใช้ความพยายามเป็นอย่างมาก เพื่อจะได้ทำงานภายในองค์กรได้อย่างมี ความสุข

ดังนั้นการไปศึกษา ณ ประเทศญี่ปุ่น จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ได้รับการนิยมนำทั้งใน กลุ่มนักเรียน และกลุ่มแรงงานฝีมือจากสายอาชีพอื่นๆ ที่เล็งเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาและ การทำความเข้าใจในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเมื่อลองสำรวจในด้านของจำนวนผู้ที่เข้ามาศึกษาต่อ ณ ประเทศญี่ปุ่นนั้น พบว่ามีจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังพบว่าในปี 2015 มีจำนวนชาวไทย เดินทางเข้าไปศึกษา ณ ประเทศญี่ปุ่นมากถึง 3,842 คนต่อปี (การสำรวจเกี่ยวกับสถานภาพการ พำนักของนักศึกษาต่างชาติ ปี 2560, JASSO) ซึ่งหากกลุ่มนักเรียนเหล่านี้สามารถกลับมาเป็น แรงงานฝีมือที่ประกอบอาชีพในประเทศไทย ก็จะสามารถเติมเต็มส่วนที่ขาดหายของแรงงานได้ มากขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ยิ่งไปกว่านั้นแล้ว บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่ประกอบกิจการอยู่ในประเทศ ไทยนั้น มีความต้องการและให้ความสำคัญกับแรงงานที่มีประสบการณ์ทั้งการเรียนและการใช้ชีวิต อยู่ในประเทศญี่ปุ่นอย่างมาก

ตารางที่ 2 ผลการสำรวจจำนวนนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น

	2016	2015	2014	2013
Number of students	3,842	3,526	3,250	2,876
Students in Higher Education Institutions	3,185	2,904	2,676	2,383
Students in Japanese language institutes	657	622	574	493

ที่มา : Japan Student Services Organization (JASSO). (2017). **Result of an Annual Survey of International Students in Japan.** Online.

แต่ในขณะเดียวกันผู้จัดทำได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนชาวไทยที่อยู่ในประเทศญี่ปุ่นกลับพบว่าตัวแรงงานมีความคาดหวังที่จะประกอบอาชีพในประเทศญี่ปุ่นมากกว่าที่จะกลับไปยังประเทศไทย เนื่องจากปัญหาภายในประเทศหลายและปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ ที่เป็นส่วนผลักดันให้เกิดความต้องการนั้น

ด้วยเหตุนี้ทางผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจย้ายถิ่นฐานการประกอบอาชีพของกลุ่มนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น โดยมุ่งเน้นในการศึกษาความสัมพันธ์ในปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานและปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานต่อกลุ่มนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น ในสี่มิติคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรมและด้านการเมือง ซึ่งอ้างอิงจากทฤษฎีการย้ายถิ่นฐานของ Ravenstien รวมถึงทฤษฎีการผลักดันและดึงดูดของ Lee ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้นถึงระดับความคิดเห็นและแนวโน้มในการถูกดึงดูดจากทางประเทศญี่ปุ่นให้เกิดการย้ายถิ่น และสาเหตุที่เป็นแรงผลักดันในกลุ่มนักเรียนต่างๆ เหล่านั้น รวมถึงสามารถนำความคิดเห็นเหล่านั้นมาสร้างแนวทางการรับมือและบริหารจัดการปัญหาขาดแคลนแรงงานที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ของทั้งสังคมผู้สูงอายุในไทยและการรังสรรค์งานฝีมือให้อยู่กับองค์กรของตนเองอย่างตรงจุดมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายถิ่นฐานของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น มีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษาลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการย้ายถิ่น
2. เพื่อศึกษาลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการย้ายถิ่น

สมมติฐานการวิจัย

1. คุณลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ส่งผลให้ระดับปัจจัยดึงดูดการย้ายถิ่นแตกต่างกัน
2. คุณลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ส่งผลให้ระดับปัจจัยผลักดันการย้ายถิ่นแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบว่าปัจจัยดึงดูดการย้ายถิ่นมีผลต่อกลุ่มนักเรียนไทยมากน้อยเพียงใด
2. ทำให้ทราบว่าปัจจัยผลักดันการย้ายถิ่นมีผลต่อกลุ่มนักเรียนไทยมากน้อยเพียงใด
3. สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

แนวคิดในการศึกษา

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานและปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่มีผลต่อกลุ่มนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น

คุณลักษณะส่วนบุคคลประกอบด้วยเพศ อายุ สาขาวิชาที่ศึกษาในประเทศไทย สาขาวิชาที่เลือกศึกษาในประเทศญี่ปุ่น ระดับการศึกษาในประเทศไทย ประเภทการศึกษาในประเทศญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ประเภทของทุนการศึกษา ระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในญี่ปุ่น และภูมิภาคที่เลือกไปศึกษา

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานประกอบด้วยสี่มิติคือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านวัฒนธรรม และปัจจัยด้านการเมือง

ปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานประกอบด้วยสี่มิติคือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านวัฒนธรรม และปัจจัยด้านการเมือง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้ประชากรเป็นกลุ่มนักเรียนชาวไทยที่กำลังศึกษาอยู่ ณ ประเทศญี่ปุ่นจำนวนทั้งสิ้น จำนวน 364 คน ข้อมูล ณ วันที่ 22 ธันวาคม 2560

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย 7 ข้อ ดังนี้
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 อายุ

- 1.3 ประเภทของการศึกษาในประเทศญี่ปุ่น
- 1.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา
- 1.5 ประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย
- 1.6 ระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น
- 1.7 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
2. ตัวแปรตามประกอบไปด้วย 2 ด้านคือ
 - 2.1 ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน
 - 2.1.1 ด้านเศรษฐกิจ
 - 2.1.2 ด้านสังคม
 - 2.1.3 ด้านวัฒนธรรม
 - 2.1.4 ด้านการเมือง
 - 2.2 ปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน
 - 2.2.1 ด้านเศรษฐกิจ
 - 2.2.2 ด้านสังคม
 - 2.2.3 ด้านวัฒนธรรม
 - 2.2.4 ด้านการเมือง

ขอบเขตด้านเวลา

เวลาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 1 กันยายน 2560 จนถึง 21 ธันวาคม 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **นักเรียน (Student)** หมายถึง ผู้ศึกษาเล่าเรียน ซึ่งในงานศึกษาชิ้นนี้กล่าวรวมถึงผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับที่สูงกว่าระดับอุดมศึกษาขึ้นไปทั้งหมด
2. **ระดับความสามารถทางภาษา (Language Proficiency)** หมายถึง ระดับความสามารถทางการสื่อสาร ในงานศึกษาชิ้นนี้แบ่งเป็น 2 ภาษาซึ่งมีเกณฑ์วัดผลจำแนกเป็นระดับขึ้นคือ ภาษาญี่ปุ่นระดับ N5 N4 N3 N2 และ N1 โดย N5 หมายถึง ระดับต้น และ N1 หมายถึง ระดับสูง ตามลำดับ ส่วนภาษาอังกฤษจำแนกตามความสามารถทางการสื่อสารจากระดับต้นไประดับสูงคือ Basic, Daily Conversation, Business, Fluent และ Native
3. **การย้ายถิ่นฐาน (Migration)** หมายถึง การเคลื่อนย้ายที่อยู่อาศัยจากประเทศไทยไปยังประเทศญี่ปุ่นตามภูมิภาคต่างๆ เพื่อดำเนินกิจกรรมใดๆ ซึ่งการศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นไปที่การย้ายถิ่นฐานเพื่อศึกษาต่อ โดยมีรูปแบบทั้งการย้ายถิ่นในแบบระยะสั้น กล่าวคือการศึกษา

ในระยะเวลาต่ำกว่าหนึ่งปี และการย้ายถิ่นฐานในแบบระยะยาว คือการศึกษาที่ใช้ระยะเวลามากกว่าหนึ่งปีขึ้นไป

4. **ปัจจัย (Factor)** หมายถึง เหตุผลสำคัญต่อบุคคลอันนำไปสู่การตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่ง โดยมีทั้งปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่เป็นสิ่งเร้าให้บุคคลนั้นๆ เกิดความสนใจหรือตัดสินใจกระทำการใดๆ และปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการหาหนทางเพื่อเปลี่ยนแปลงจากสิ่งเดิมที่เป็นอยู่

5. **ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน (Push Factor)** หมายถึง เหตุสำคัญที่มีคุณค่ามากกว่าทรัพยากรที่อยู่ในพื้นที่นั้นๆ ของตัวนักเรียนชักนำไปสู่ความต้องการในการเคลื่อนย้ายสู่พื้นที่ปลายทาง ประกอบไปด้วย 4 ปัจจัย คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านการเมือง

6. **ปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน (Pull Factor)** หมายถึง เหตุในเชิงลบอันส่งผลให้นักเรียนมีความต้องการที่จะออกจากพื้นที่ต้นทาง ประกอบไปด้วย 4 ปัจจัย คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านการเมือง

7. **เศรษฐกิจ (Economics)** หมายถึง งานอันเกี่ยวกับการผลิต การจำหน่ายจ่ายแจก และการบริโภคใช้สอยสิ่งต่างๆ และหมายรวมถึงภาวะทางการเงินของชุมชน ทั้งในส่วนของประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น

8. **สังคม (Social)** หมายถึง กลุ่มคนจำนวนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันตามระเบียบ กฎเกณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญร่วมกันในสภาพแวดล้อมของตัวนักเรียน

9. **วัฒนธรรม (Culture)** หมายถึง วิถีชีวิตของหมู่คณะที่แสดงออกทางพฤติกรรม ภาษา และกิจกรรมของสังคมมาที่ผ่านการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือผลิตสร้างขึ้นใหม่ และถ่ายทอดกัน เอาอย่างกันมาเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ

10. **การเมือง (Politic)** หมายถึง กิจกรรมและกระบวนการของรัฐ ที่เกิดขึ้นในระบบสังคม โดยมีเป้าหมายเพื่อให้บรรลุถึงข้อตกลงทางผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งมีผลลัพธ์ในเชิงรูปธรรมผ่านทางผลงานของรัฐบาล

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายถิ่นฐานของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น
มีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ
2. อายุ
3. ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา
5. ประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย
6. ระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น
7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรตาม

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

- 1) เศรษฐกิจ
- 2) สังคม
- 3) วัฒนธรรม
- 4) การเมือง

ปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

- 5) เศรษฐกิจ
- 6) สังคม
- 7) วัฒนธรรม
- 8) การเมือง

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

TNI

TAHITI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

บทที่ 2

หลักการพื้นฐาน เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายถิ่นฐานของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่นในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้รวบรวม แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการย้ายถิ่นฐาน
2. แนวคิดเกี่ยวกับการย้ายถิ่นระหว่างประเทศ
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดและปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการย้ายถิ่นฐาน

สัญญา เอ็ม อัมมรร (2544 : 55) กล่าวว่า การย้ายถิ่น (Migration) เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งมีสาเหตุอยู่หลายประการ แต่ส่วนสำคัญคือ การที่ตัวแรงงานมีความต้องการแสวงหาโอกาสในการดำรงชีวิตที่ดีกว่าเดิม ซึ่งปกติแล้วการย้ายถิ่นจะเป็นการเคลื่อนที่จากชนบทเข้าสู่ตัวเมืองใดๆ ที่มีภาวะเศรษฐกิจที่ดีกว่า จึงกล่าวได้ว่าการย้ายถิ่นเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาด้านการดำรงชีพเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

คัสเซล; และ มิลเลอร์, เจ มาร์ค (สุภางค์ จันทวานิช. 2542 : 8; อ้างอิงจาก Castle; and Miller, J. Mark. 1993) ได้สรุปไว้ว่า กระบวนการของการย้ายถิ่นฐานนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนสำคัญคือ ขั้นตอนการเริ่มย้ายถิ่น ได้แก่ การตัดสินใจย้ายถิ่น ขั้นตอนที่สอง คือ ระหว่างการย้ายถิ่น ได้แก่ ขั้นตอนการเดินทางและการอำนวยความสะดวกในการเดินทาง และขั้นตอนที่สามคือ เมื่อแรงงานเดินทางถึงปลายทางแล้วและทำการพำนักในประเทศนั้นๆ โดยตัวแปรของขั้นตอนนี้เกี่ยวข้องกับผลกระทบที่เกิดจากการย้ายถิ่นเข้าไปในพื้นที่นั้น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การตัดสินใจย้ายถิ่น อันมีตัวแปรที่มีความเกี่ยวข้องกับสาเหตุของการย้ายถิ่นดังนี้
 - 1.1 ด้านเศรษฐกิจ อันได้แก่ โอกาสทางเศรษฐกิจของผู้ย้ายถิ่นฐาน เช่น การไม่มีสิทธิในการถือครองที่ดิน อัตราการว่างงานที่สูงในประเทศต้นทาง ค่าแรงของประเทศปลายทางที่สูงกว่า และอาชีพที่พึงได้ในประเทศปลายทาง
 - 1.2 ด้านสังคม อันได้แก่ การได้รับการชักชวนหรือชักนำโดยคนรู้จัก การตัดสินใจย้ายถิ่นโดยร่วมกันตัดสินใจภายในครอบครัวของตัวแรงงาน เครือญาติของแรงงาน หรือผู้อาศัยอยู่ในท้องถิ่นเดียวกัน รวมถึงการหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการย้ายถิ่นไปต่างประเทศ เป็นต้น

1.3 ด้านการเมือง อันได้แก่ ความสัมพันธ์ดั้งเดิม หรือความสัมพันธ์พิเศษที่ประเทศปลายทางและประเทศต้นทางมีต่อกัน เช่น การเคยเป็นอาณานิคมมาก่อนในอดีต นโยบายการรับผู้อพยพเข้าพำนักลี้ภัยในอดีต และนโยบายที่กำหนดโดยภาครัฐ

1.4 ด้านวัฒนธรรม อันได้แก่ ค่านิยมที่กลุ่มแรงงานหนุ่มสาวต้องการเดินทางไปทำงานที่ต่างประเทศ หรือที่เรียกว่า “ไปขุดทอง” ซึ่งเป็นค่านิยมแบบบริโภคนิยม ที่แพร่กระจายเข้ามาจนเกิดการเลียนแบบ

1.5 ด้านระบบกฎหมาย อันได้แก่ กฎหมายด้านการจัดการคนเข้าเมืองของประเทศต้นทางที่มีการส่งเสริมให้พลเมืองย้ายถิ่นฐานเพื่อประกอบอาชีพในต่างแดนโดยไม่ได้มีการควบคุมกีดกัน หรืออาจมีนโยบายในการส่งออกแรงงานเป็นทุนเดิม

2. ชั้นกระบวนการระหว่างการย้ายถิ่น ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและอำนวยความสะดวกในการเดินทาง อันประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้

2.1 ด้านเศรษฐกิจ อันได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นในการเดินทางอันประกอบ ด้วยค่าเดินทาง ค่านายหน้า และเงินค่าดำเนินการที่ผู้ตัดสินใจย้ายถิ่นต้องชำระให้แก่นายหน้าและผู้ดำเนินการอำนวยความสะดวก

2.2 ด้านการเมือง อันได้แก่ นโยบายของภาครัฐที่ควบคุมการส่งออกแรงงานที่ตัดสินใจย้ายถิ่นหรือเปิดเสรีให้เป็นหน้าที่ของกลุ่มเอกชนที่สามารถแข่งขันได้ รวมถึงมาตรการในการอบรมหรือเตรียมพร้อมแรงงานก่อนการเดินทางจริง ซึ่งโดยมากแล้วเป็นการรวมกลุ่มของประเทศในภูมิภาคเดียวกัน หรืออาจเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศต้นทางกับปลายทางในด้าน การกำหนดจำนวน

2.3 ด้านสังคม อันได้แก่ ระบบจัดหางานที่มีอยู่อย่างถูกกฎหมายและที่ผิดกฎหมาย

2.4 ด้านวัฒนธรรม อันได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทำการย้ายถิ่นฐานกับตัวนายหน้า ค่านิยมที่กลุ่มแรงงานมี ความเชื่อถือและเครือข่ายส่วนบุคคล

2.5 ด้านกฎหมาย อันได้แก่ กฎหมายคนเข้าเมืองของประเทศปลายทางที่เอื้อโอกาสให้แรงงานต่างด้าวย้ายถิ่นฐานเข้ามาเพื่อประกอบอาชีพได้ ตลอดจนข้อตกลงระหว่างประเทศที่อาจมีการเอื้อให้เกิดการตัดสินใจย้ายถิ่นฐานเพื่อเข้ามาประกอบอาชีพ เช่น อนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และสหประชาชาติ

3. ผลกระทบที่เกิดหลังจากการย้ายถิ่นฐาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมในด้านต่างๆ ดังนี้

3.1 ด้านเศรษฐกิจ อันได้แก่ การได้งานที่มีค่าจ้างสูงขึ้นกว่าเดิมของผู้ย้ายถิ่นฐาน การทำสัญญาว่าจ้างงาน ที่พักอาศัย การส่งเงินออมกลับประเทศ ในส่วนของประเทศปลายทางนั้น ผลกระทบของการย้ายถิ่นฐานส่งผลให้เกิดการพึ่งพาแรงงานต่างชาติ โดยเฉพาะในระบบเศรษฐกิจระดับทุติยภูมิทำให้ระบบการผลิตในประเทศกลายเป็นการผลิตแบบใช้แรงงานมาก

(Labor Intensive) มากกว่าการใช้เทคโนโลยีหรือใช้ข้อมูลข่าวสารในการผลิต (Technology/ Information Intensive)

3.2 ด้านการเมือง ผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับนโยบายของทางภาครัฐ ซึ่งอาจมีการปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์และระดับความขาดแคลน แรงงาน โดยมีผลกระทบต่อการให้สิทธิและกำหนดหน้าที่ของตัวแรงงาน ผู้ย้ายถิ่น

3.3 ด้านสังคม ได้แก่ การเกิดชุมชนทางชาติพันธุ์ (Ethnic Enclave) ซึ่งเป็นชุมชนของแรงงานต่างด้าวหรือผู้ย้ายถิ่นเข้ามาประกอบอาชีพที่เป็นชนชาติเดียวกัน หรือมีภาษาและประเพณีร่วมกัน

3.4 ด้านวัฒนธรรม การย้ายถิ่นฐานจะก่อให้เกิดสภาพของการปรับตัวให้เข้ากับกับประเทศปลายทาง และการธำรงเอกลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของผู้ย้ายถิ่น

สตอลเกอร์, พี (Stalker, P. 2000 : 26-33) ได้อธิบายแนวคิดของการย้ายถิ่นยุคใหม่ (Modern Migration Patterns) ไว้ดังนี้

การขาดดุลของประชากรทั่วโลก ช่องว่างและรูปแบบการว่างงานที่มีต่างกันออกไปในระดับงาน คุณภาพชีวิตของผู้มีรายได้ต่ำ ความไม่ปลอดภัยในการทำงาน รายได้ที่ไม่มั่นคง สิทธิที่ไม่ได้รับอย่างเท่าเทียม ความไม่มั่นคงในอาชีพ เพศและการแบ่งแยกพวก การขาดสิทธิและตัวแทนในการเรียกร้องหรือแสดงความคิดเห็น การขาดการปกป้องทางสังคมและความปลอดภัย จำนวนงานที่ไม่เหมาะสม เป็นส่วนผสมที่ผลักดันให้เกิดการย้ายถิ่นระหว่างประเทศ เนื่องจากตัวแรงงานมีความต้องการงานและคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า โลกาภิวัตน์ได้ทำให้ความเหลื่อมล้ำเหล่านี้ กลายเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการย้ายถิ่นฐานข้ามประเทศเพิ่มขึ้น รูปแบบของการย้ายถิ่นฐานสมัยใหม่เป็นการเชื่อมโยงเศรษฐกิจและการพัฒนาทางสังคม ที่มีผลกระทบต่อกระแสการย้ายถิ่นฐาน โดยแสดงผลประโยชน์และผลเสียของการย้ายถิ่นฐานไว้ดังนี้

ประโยชน์จากการย้ายถิ่นฐานออกจากประเทศต้นทาง

ผลประโยชน์ส่วนบุคคลของตัวแรงงานที่ทำการย้ายถิ่นฐาน เช่น การได้รับการจ้างงาน รายได้ที่สูงขึ้น การได้รับการฝึกอบรม ประสบการณ์และวัฒนธรรมใหม่ๆ ส่วนผลประโยชน์ที่ผู้ประกอบการได้รับนั้น คือแรงงานที่มีทักษะสอดคล้องกับธุรกิจของตน และในด้านสังคมจะได้รับผลประโยชน์คือ อัตราการว่างงานและความกดดันของประชากรที่ลดลง การได้รับเงินที่ได้จากการทำงานกลับเข้าประเทศ เป็นต้น

ข้อเสียเปรียบจากการย้ายถิ่นฐานออกจากประเทศต้นทาง

ในส่วนตัวแรงงานนั้น คือการอาจต้องเผชิญกับเงื่อนไขการทำงานที่ไม่ยุติธรรมหรือไม่สมเหตุผล เช่น ชั่วโมงการทำงานที่ยาวนาน การแยกห่างจากครอบครัว เป็นต้น ส่วนของผู้ประกอบการคือการต้องสูญเสียแรงงานที่มีทักษะและกำลังคนในการปฏิบัติงาน และสังคมจะ

ได้รับผลกระทบจากสภาวะสมองไหล ที่สูญเสียแรงงานหนุ่มสาวที่มีคุณภาพออกไป ความไม่เท่าเทียมในสังคมที่มีช่องว่างมากขึ้น

ผลประโยชน์จากการย้ายถิ่นฐานเข้าสู่ประเทศปลายทาง

ในด้านของตัวผู้อพยพหรือบุคคลในประเทศปลายทางนั้นคือ การบริการที่ไม่คิดมูลค่าของแรงงานหญิงที่เข้าสู่งาน ราคาสินค้าและบริการถูกลง โอกาสในการเคลื่อนย้ายงานมีสูงขึ้น วัฒนธรรมและชีวิตของชนชั้นที่สูงขึ้น การได้เรียนรู้เกี่ยวกับประเทศอื่น ส่วนในด้านของผู้ประกอบการ คือ การได้พบกับแรงงานที่ต้องการหรือกำลังขาดแคลน แรงงานมีมูลค่าถูกและมีความยืดหยุ่นสูงขึ้น ระดับเศรษฐกิจและตลาดใหญ่ขึ้น และในด้านสังคมนั้น จะช่วยทำให้ระดับเงินเฟ้อลดลง ประชาชนได้รับการศึกษาและมีการลงทุนจากต่างชาติ

ข้อเสียเปรียบของการย้ายถิ่นเข้าสู่ประเทศปลายทาง

ในส่วนของตัวแรงงานและบุคคลในประเทศปลายทาง คือ มีการแข่งขันในตำแหน่งงานมากขึ้น ค่าจ้างท้องถิ่นลดลง เกิดภาษาและวัฒนธรรมที่แปลกแยกอันเกิดจากผู้ย้ายถิ่นฐาน ในส่วนของผู้ประกอบการ จะต้องลงทุนในส่วนของการอบรมและเรียนรู้ภาษา ตำแหน่งงานสำหรับแรงงานต่างชาติมีความเป็นอิสระมากกว่า และส่วนของสังคม คือ การที่นวัตกรรมและเทคโนโลยีในประเทศจะมีการเติบโตที่ช้าลง ต้นทุนการฝึกอบรมที่สูงขึ้น การเสียสมดุลที่เกิดจากการส่งเงินกลับประเทศของแรงงาน และต้นทุนการบริการทางสังคมที่มากขึ้น

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปความหมายของการย้ายถิ่นฐานได้ว่า เป็นกิจกรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา โดยมีจุดประสงค์เพื่อมุ่งหาสิ่งที่ดีกว่ามาเติมเต็มให้กับชีวิตของตน โดยการย้ายถิ่นนั้นสามารถส่งผลกระทบต่อทั้งสังคมต้นทางและสังคมปลายทางได้เสมอ ในขั้นตอนใดๆ ของการย้ายถิ่นฐานนั้น มีตัวแปรสำคัญคือ ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และกฎหมาย

ทฤษฎีการย้ายถิ่นของราเวนสไตน์ (Ravenstein's Law of Migration)

ราเวนสไตน์ได้ทำการศึกษาการอพยพของแรงงานโดยได้ค้นพบและสร้างทฤษฎีกฎการอพยพ (The Law of Migration) ไว้ดังนี้

- 1) อัตราการย้ายถิ่นมีการแปรผกผันกับระยะทางของการย้ายถิ่นฐาน กล่าวคือ จำนวนผู้อพยพหรือย้ายถิ่นฐานจะมีมากขึ้นเมื่อพื้นที่ต้นทางและปลายทางอยู่ไม่ไกลกัน
- 2) การย้ายถิ่นฐานของแรงงานมีแนวโน้มและรูปแบบการย้ายถิ่นตามขั้นตอน กล่าวคือ แรงงานมักเริ่มอพยพเข้าสู่เมืองเล็กก่อน และจะทำการย้ายเข้าสู่เมืองที่ใหญ่กว่าอันมีการขยายตัวที่รวดเร็ว
- 3) ในทุกๆ การย้ายถิ่นออกจะมีกระแสนายถิ่นเข้ามาชดเชยเสมอ

4) แรงงานที่เป็นประชากรเมืองใหญ่โดยกำเนิด จะมีอัตราการย้ายถิ่นฐานน้อยกว่าแรงงานในพื้นที่ชนบท

5) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจย้ายถิ่นฐานของแรงงานมากที่สุดในการตัดสินใจทั้งหมด

6) กระแสการย้ายถิ่นฐานจะมีอัตราเพิ่มขึ้นตามระบบคมนาคม การหัตถกรรม และพาณิชยกรรมที่มีความเจริญและขยายตัวเพิ่มขึ้น

7) เพศหญิง จะมีอัตราการย้ายถิ่นฐานในระยะทางที่ใกล้ แต่เพศชายจะมีอัตรา การย้ายถิ่นในพื้นที่ห่างไกลมากกว่าเพศหญิง

เมื่อพิจารณาจากกฎการย้ายถิ่นของราเวนสไตน์แล้วทำให้เราทราบว่า จำนวนประชากรที่ทำการย้ายถิ่นจะเป็นตัวแปรผกผันกับระยะทางของสถานที่ปลายทาง โดยเพศชายมักมีการย้ายถิ่นในระยะทางที่ไกลกว่าเพศหญิง ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจดำเนินการย้ายถิ่นของตัวแรงงาน

จากความหมายของการย้ายถิ่นตามทฤษฎีของลีตามข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการย้ายถิ่นคือการเปลี่ยนที่อยู่ ซึ่งหมายรวมทั้งการย้ายแบบถาวรและการย้ายถิ่นแบบกึ่งถาวร โดยพื้นที่ที่ทำการย้ายออก กับพื้นที่ที่แรงงานย้ายเข้านั้นจะมีแรงดึงดูดและแรงผลักดัน รวมถึงแรงศูนย์ถ่วงกันอันเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจกระทำการต่างๆ ของแรงงาน และเมื่อผลดีที่จะเกิดขึ้นกับตัวแรงงานมีมากกว่าต้นทุนเดิมที่มี ก็จะเป็นตัวผลักดันให้แรงงานเข้าสู่กระบวนการย้ายถิ่นฐานในที่สุด

แนวคิดเกี่ยวกับการย้ายถิ่นระหว่างประเทศ

สฤงศ์ จันทวานิช (2542 : 14-21) ได้ศึกษาแนวคิดและอธิบายการย้ายถิ่นข้ามประเทศ (International Migration) ไว้ว่า เป็นการเคลื่อนย้ายของประชากรข้ามผ่านพรมแดนเดิมของตน สู่อีกพื้นที่หนึ่ง เพื่อดำรงชีวิตเป็นเวลาต่อเนื่องและยาวนาน เพื่อดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่ได้รับค่าตอบแทนซึ่งนิยามดังกล่าวมีความหมายสอดคล้องกับองค์การสหประชาชาติ (United Nations) ที่ได้ให้นิยามของการย้ายถิ่นฐานข้ามประเทศระยะยาวไว้ว่า เป็นการเคลื่อนย้ายไปสู่อีกถิ่นที่อยู่หนึ่งโดยมีระยะเวลาพำนักไม่ต่ำกว่าหนึ่งปี (Long-Term Migration Exists when the Period of Stay is at Least of One Year) ส่วนการย้ายถิ่นฐานระยะสั้นนั้นมีระยะเวลาในการพำนักระหว่างสามเดือนจนถึงหนึ่งปี (Short-Term International Migration when the Duration of Stay in the Country, or Away from the Country, Lies Between Three Months and One Year) โดย การกำหนดระยะเวลาดังกล่าวขึ้นมานั้นเพื่อประโยชน์ต่อการจำแนกผู้ย้ายถิ่นฐานออกจากนักท่องเที่ยว ด้วยปัจจัยด้านเวลา โดยนักท่องเที่ยวจะสามารถเดินทางเข้าไปยังประเทศหนึ่งๆ ได้ในระยะเวลาไม่เกิน 2-3 เดือน ย่อมไม่ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ย้ายถิ่นโดยถาวร แต่ในขณะเดียวกันก็มีผู้ประกอบการอาชีพเช่นนักธุรกิจที่เดินทางเข้าออกระหว่างประเทศตนเองกับประเทศปลายทาง

เพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งลักษณะดังกล่าวนั้นเกิดขึ้นมาตั้งแต่สมัยโบราณ อย่างไรก็ตาม แรงงานที่ตัดสินใจย้ายถิ่นฐานไปยังประเทศปลายทางจำนวนหนึ่ง สามารถเปลี่ยนสถานภาพของตนไปเป็นผู้ตั้งถิ่นฐาน (Settlers) ได้เมื่อเกิดการตัดสินใจที่จะดำเนินชีวิตในประเทศที่ตนย้ายถิ่นฐานเข้าไปประกอบอาชีพที่นั่นเป็นส่วนใหญ่

กิตติภูมิ วิเศษศักดิ์ (2552 : 6) ได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับภาวะสมองไหลไว้ว่าเป็นการเคลื่อนย้ายของแรงงานจากประเทศของตนเองสู่ต่างประเทศของบุคคลในกลุ่มอาชีพที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศนั้นๆ โดยเจาะอย่างยิ่งในด้านของ Knowledge Academy เช่น วิศวกร นักวิทยาศาสตร์ รวมไปถึงบุคลากรที่มีความสามารถทางอาชีพสูงในสาขาต่างๆ ด้วย

ภูเขียว จันทรสมบูรณ์ (2549 : 13) ได้กล่าวว่า นักสังคมวิทยาได้พยายามทำความเข้าใจปรากฏการณ์การย้ายถิ่นข้ามประเทศ ในแง่มุมที่ต่างออกไปจากจากแนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์ แม้ว่าสถานการณ์การย้ายถิ่นข้ามประเทศในปัจจุบันจะมีปัจจัยด้านเศรษฐกิจของตัวแรงงานเข้ามาเกี่ยวข้องก็ตาม นักสังคมวิทยาก็ได้พิจารณาว่า ตัวแปรทางเศรษฐกิจนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของระบบการย้ายถิ่น (Migration System) เท่านั้น นักสังคมวิทยามีทัศนะว่าการย้ายถิ่นนั้นเป็นระบบที่ได้ครอบคลุมปัจจัยในด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกิจกรรมการย้ายถิ่นครอบคลุมทั้งในด้านของเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม กฎหมาย การเมือง และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ยิ่งไปกว่านั้นแล้วระบบการย้ายถิ่นฐานยังรวมความ หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้นนับตั้งแต่ตัวแรงงานทำการตัดสินใจเดินทางจากประเทศต้นทางไปยังประเทศเป้าหมาย โดยผ่านเครือข่ายของผู้ย้ายถิ่นในประเทศต้นทาง เครือข่ายของผู้อำนวยความสะดวกในขั้นตอนระหว่างการย้ายถิ่นฐาน และเครือข่ายของผู้ย้ายถิ่นฐานและนายจ้างในประเทศผู้รับปลายทาง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดและปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

ทฤษฎีการย้ายถิ่นของลี (E.S. Lee's Theory of Migration)

เอเวอเรต เอส ลี (Everett S. Lee. 1966) ได้อธิบายทฤษฎีของการย้ายถิ่นฐานจากการวิเคราะห์ด้วยขนาด (Volume) กระแส (Streams) การไหลทวนของกระแสการอพยพ (Counter Streams) และคุณลักษณะต่างๆ ของตัวผู้อพยพ โดยจากการศึกษานั้น ลีได้จำกัดความการย้ายถิ่นฐานไว้ว่า “การย้ายถิ่น คือการเปลี่ยนที่อยู่อาศัยอย่างถาวรหรือกึ่งถาวร ไม่ว่าการอพยพนั้นจะมีระยะเวลาอันสั้นหรือกินระยะเวลายาว มีความง่ายหรือยากลำบากอย่างไร โดยการย้ายถิ่นฐานนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับจุดเริ่มต้น (An Origin) ปลายทาง (Destination) และอุปสรรคต่างๆ ซึ่งคั่นระหว่างต้นทางกับปลายทาง (An Intervening Set of Obstacles)” โดยทฤษฎีของลีได้แบ่งชี้ว่าทั้งพื้นที่ต้นทางและพื้นที่ปลายทางย่อมมีแรงบวก (Positive Force [+]) หรือปัจจัยดึงดูด (Pull factors) ที่รั้งมิให้แรงงานที่เป็นประชากรของพื้นที่นั้นๆ ดำเนินการย้ายถิ่นฐาน และในขณะเดียวกันก็จะมีแรงลบ (Negative Force [-]) หรือปัจจัยผลักดัน (Push Factors) ที่เป็นตัวแปรให้แรงงานในพื้นที่นั้นๆ เกิดความต้องการที่จะละทิ้งถิ่นฐาน ในขณะที่แรงศูนย์ (Zero Force

[0]) จะไม่มีส่วนในการดึงดูดหรือผลักดันประชากรให้เกิดความต้องการในด้านใดด้านหนึ่งแต่อย่างใด ซึ่งผลจากแรงทั้งสามเหล่านี้จะมีการแปรผันตามบุคลิกภาพและคุณสมบัติเฉพาะบุคคลของแรงงาน

การย้ายถิ่นฐานนั้นจะพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ โดยถ้าผลดี (Benefit) มีมากกว่าผลเสียหรือต้นทุน (Cost) แล้วนั้น ตัวแรงงานก็จะตัดสินใจดำเนินการย้ายถิ่นฐานดังรูปต่อไปนี้

+	-	0	+	0	-	+	+	-	0	+	0	-	+
0	+	-	0	-	+		0	+	-	0	-	+	
+	0	+	-	0	0		+	0	+	-	0	0	

รูปที่ 2 อุปสรรคระหว่างพื้นที่ต้นทางและปลายทาง

โดยเครื่องหมายต่างๆ ที่ปรากฏในแผนภาพนั้นแสดงความหมายดังต่อไปนี้

+ หมายถึง ปัจจัยดึงดูด (Pull Factors) ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้แรงงานมีความต้องการที่จะย้ายถิ่นฐานเข้าไปในพื้นที่นั้น หรือเป็นแรงเหวี่ยงรั้งไม่ให้แรงงานในพื้นที่เกิดการย้ายถิ่น

- หมายถึง ปัจจัยผลักดัน (Push Factors) ที่เป็นแรงส่งเสริมให้ตัวแรงงานเกิดการย้ายถิ่นฐานออกจากพื้นที่อาศัยเดิม หรือเป็นปัจจัยที่ไม่ก่อให้เกิดการย้ายถิ่นเข้ามาในพื้นที่นั้น

0 หมายถึง ปัจจัยใดๆ ที่ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจย้ายถิ่นฐานออกจากพื้นที่หรืออพยพเข้ามาในพื้นที่นั้นๆ (Neutral Factors) ของแรงงาน

เพ็ญพร ชีระสวัสดิ์ (2540 : 123) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการย้ายถิ่นฐานว่าแรงงานทุกประเภทมีความผูกพันกันกับถิ่นอาศัยเดิม เครือญาติ และสังคมของตนเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว หากกลุ่มคนเหล่านี้มีความพึงพอใจในสภาวะแวดล้อมต่างๆ ของถิ่นที่อาศัยอยู่ไม่จำเป็นว่าด้านเศรษฐกิจ สังคมหรือการเมืองต่างๆ แล้ว มักจะไม่มีความคิดหรือความต้องการที่จะละทิ้งถิ่นฐานที่ตนเองมีความผูกพันไปยังอีกสถานที่หนึ่งโดยง่าย กล่าวคือ หากตัวแรงงานมีความพึงพอใจในการคงสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมนั้นๆ ตามที่ได้มุ่งหวังไว้แล้วก็จะไม่มีความต้องการในการย้ายถิ่นโดยง่าย แต่ในทางตรงข้าม หากสภาพโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของถิ่นที่อยู่อาศัยของแรงงานนั้นมีความเสื่อมโทรม ไม่สามารถคงสถานภาพหรือขาดโอกาสในการสร้างฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมได้ตามที่แรงงานคาดหวังหรือพึงพอใจก็จะส่งผลให้เกิดการย้ายถิ่นไปในสถานที่ที่แรงงานนั้นคาดว่าจะช่วยให้สภาพของตนเองพัฒนาขึ้นกว่าเดิม

การย้ายถิ่นด้วยความสมัครใจ มักเป็นการย้ายถิ่นออกซึ่งเกิดขึ้นในท้องถิ่นที่มีสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมที่เจริญน้อยกว่า เข้าไปสู่สังคมอันมีสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความคล่องตัวกว่า อันเนื่องมาจากตัวแรงงานนั้นมีการเปรียบเทียบสิ่งที่ตนเองมีกับสถานภาพใน

อนาคตที่ตนเองคาดหวังไว้ว่าจะเป็นหากได้ทำการย้ายเข้าไปในพื้นที่ใหม่ โดยตนเองจะมีสถานภาพด้านใดด้านหนึ่งหรือด้านที่ตนคาดหวังไว้ดีขึ้นกว่าเดิม ซึ่งเมื่อนำความคิดนั้นมาประเมินและหักลบกับต้นทุนที่ต้องเสียไปแล้วเห็นว่าเป็นประโยชน์ก็จะทำให้เกิดการย้ายถิ่น แต่หากค่าใช้จ่ายอันจะเป็นตัวเงินหรือไม่ก็ได้นั้นมีความเสี่ยงที่ไม่คุ้มค่าเพียงพอ ตัวแรงงานย่อมไม่ละทิ้งถิ่นไปเพื่อความเสี่ยงเหล่านั้น

เกื้อ วงศ์บุญสิน (2538 : 123-125) ได้กล่าวว่า ตามทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับการย้ายถิ่นนั้นมีความเชื่อว่า แรงงานจะตัดสินใจทำการย้ายถิ่นก็ต่อเมื่อเห็นโอกาสที่ดีกว่าไม่ว่าจะในด้านของรายได้ การเปลี่ยนงาน และในด้านอื่นๆ ซึ่งความแตกต่างที่มีจำนวนมากเหล่านั้นเป็นเหตุทำให้แรงงานเกิดการย้ายถิ่น โดยการย้ายถิ่นตามความสมัครใจนี้ มีปัจจัยที่สำคัญประกอบอยู่ 4 ประการ คือ

1. ปัจจัย “ผลักดัน” ที่เกิดโดยมีความเกี่ยวข้องกับการย้ายถิ่นฐานออก เช่น ความล้มเหลวในการประกอบอาชีพของตัวแรงงานอันทำให้มีรายได้ลดลงในกลุ่มเกษตรกรในชนบททำให้เกิดการว่างงานและย้ายถิ่นเข้าสู่ตัวเมืองใหญ่ในที่สุด

2. ปัจจัย “ดึงดูด” ซึ่งมีความสัมพันธ์กับถิ่นที่แรงงานประสงค์จะเข้าไปอยู่ เช่น สถานที่ใหม่มีสภาพแวดล้อมและงานที่ดีกว่าเป็นสิ่งล่อใจ เป็นต้น

3. ปัจจัยที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการย้ายถิ่น ที่ทำให้การเริ่มย้ายถิ่นมีความล่าช้าออกไปหรืออาจส่งผลให้ไม่เกิดการเคลื่อนย้าย เช่น งบประมาณที่จำเป็นต้องใช้สำหรับการย้ายถิ่น เช่น ค่าที่พัก ค่าเดินทาง อาหาร รวมไปถึงข้อมูลประกอบการตัดสินใจยังไม่มีเพียงพอ

4. เหตุผลส่วนตัวที่ทำให้เกิดการย้ายถิ่น เช่น การย้ายถิ่นตามครอบครัว หรือด้วยหน้าที่ เป็นต้น

ดังนั้นแล้ว หากไม่มีอุปสรรคจากนโยบายแรงงานและนโยบายด้านการย้ายถิ่นจากทางสถานที่ปลายทาง รวมทั้งได้มีการพิจารณาข้อได้เปรียบเสียเปรียบอย่างถี่ถ้วนแล้ว แรงงานจะมีแรงจูงใจในการดำเนินการย้ายถิ่นไปยังสถานที่อันมีปัจจัยดึงดูดนั้นๆ ในที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กาญจนา ตั้งชลทิพย์ (2555) ได้ศึกษาเพศภาวะและการย้ายถิ่น พบว่า อัตราส่วนของเพศหญิงนั้นมากกว่าเพศชายและมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งค่านิยมทางสังคมเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการย้ายถิ่นของเพศหญิง

อภิชาติ จารัสถุทธิรงค์ (2555) ได้ศึกษาภาพโดยสังเขปของการย้ายถิ่นในประเทศไทย เกี่ยวกับจำนวนประชากรแรงงานไว้ว่า ประเทศไทยส่งออกแรงงานผ่านช่องทางอย่างเป็นทางการโดยเฉลี่ยราว 150,000 คน ตั้งแต่ปี 2542 โดยในปี 2553 มีจำนวนเท่ากับ 143,795 คน โดยร้อยละ 62 ของแรงงานถูกส่งไปยังภาคเศรษฐกิจต่างๆ ในเอเชีย โดยมีร้อยละ 16 ของแรงงาน

ที่เป็นหญิง ซึ่งเมื่อวิเคราะห์แรงงานในปี 2553 แล้วพบว่า มีแรงงานถูกส่งไปยังประเทศญี่ปุ่น 6,102 คน เป็นเพศชาย 4,059 คน และเพศหญิง 2,043 คน

จิตติวรรณ ศรีเจริญ (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่กำหนดการย้ายถิ่นของแรงงานจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยไปทำงานยังกรุงเทพมหานครพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการย้ายถิ่นได้แก่ อายุ ภาวะการว่างงาน ความลำบากในการหางานทำในท้องถิ่นเดิม อัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวที่มีงานทำ และอัตราส่วนความหนาแน่นของประชากรระหว่างจังหวัดต้นทางกับจังหวัดปลายทาง

วรรณิษา ไวยฉายี (2554) ได้สรุปเนื้อหาการบรรยายของ Prof. Keizo Yamawaki จาก School of Global Japanese Study Meiji University ในงานสัมมนาวิชาการเรื่อง Japan and Migration in the Age of Globalization ได้กล่าวว่า ปัจจุบันมีชาวต่างชาติที่ย้ายถิ่นเข้ามาในประเทศญี่ปุ่นจำนวนมาก ซึ่งจากสาเหตุนี้ ประเทศญี่ปุ่นได้รับผลกระทบโดยตรงทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม ส่วนการเพิ่มขึ้นของจำนวนชาวต่างชาติ กับจำนวนผู้สูงอายุชาวญี่ปุ่นที่มีเพิ่มมากขึ้นสวนทางกับอัตราการเกิดนั้น ทำให้ญี่ปุ่นเข้าสู่การเป็นสังคม พหุวัฒนธรรม ซึ่งญี่ปุ่นไม่ได้ใส่ใจทั้งยังพยายามหลีกเลี่ยงปัญหานี้มาตั้งแต่อดีต แต่ในปัจจุบันทางญี่ปุ่นได้ตระหนักถึงปัญหาและเริ่มเห็นความสำคัญอย่างจริงจัง โดยในเดือนมกราคมปี 2009 รัฐบาลได้จัดตั้งสำนักงานสำหรับช่วยเหลือชาวต่างชาติและครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่น อย่างไรก็ตามพบว่า องค์กรรัฐในระดับท้องถิ่นให้การยอมรับชาวต่างชาติ โดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และได้เริ่มเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมาตั้งแต่อดีต เมื่อสมัย 1970

สิริรัฐ สุกันธา (2555) ได้ศึกษา การเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติสัญชาติพม่าในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติของชาวพม่าที่เข้ามาในประเทศไทยนั้น เมื่อแบ่งปัจจัยเป็นสองประเภทแล้วพบว่า ปัจจัยผลักดันจากประเทศต้นทางที่ทำให้แรงงานพม้าย้ายถิ่นฐานเข้ามาในประเทศไทยสามลำดับแรก คือ ความต้องการรายได้ที่มั่นคง การถูกกดขี่ข่มเหงจากรัฐบาลพม่า และความหลากหลายทางอาชีพในประเทศพม่าที่มีน้อย ซึ่งเมื่อนำผลดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับทฤษฎีของ Lee พบว่ามีความสอดคล้องกัน และในส่วนของปัจจัยดึงดูดนั้นพบว่า ประเทศไทย มีความหลากหลายในอาชีพให้เลือก มีค่าแรงที่สูงเมื่อเทียบกับการทำงานในประเทศตนเอง และพื้นที่ที่ตนต้องการอพยพนั้น มีญาติพี่น้อง รวมถึงมีภาษากับวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกันอยู่แล้ว ทำให้ง่ายต่อการปรับตัวในชีวิตประจำวัน

ธนาкарโลก (2555) ได้ศึกษาแนวโน้มด้านการย้ายถิ่นและบทเรียนเชิงนโยบายในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง โดยให้ความสำคัญกับการย้ายถิ่นในประเทศไทยและประเทศพม่า ในฐานะเป็นประเทศผู้รับและประเทศผู้ส่งแรงงานที่สำคัญในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นผลว่า ความแตกต่างของโครงสร้างและรายได้ในกลุ่มประชากรเป็นแรงผลักดันให้เกิด

การย้ายถิ่นฐาน ซึ่งความแตกต่างในด้านของค่าจ้าง ระหว่างประเทศไทยและเพื่อนบ้านมีผลสำคัญในการดึงดูดแรงงาน ต่อมาคือการย้ายถิ่นของแรงงานมีแนวโน้มที่จะเป็นรูปแบบการย้ายถิ่นแบบระยะยาว ซึ่งพบว่ามีแตกต่างจากคำอธิบายในอดีตที่ว่ารูปแบบของการย้ายถิ่นฐานของประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่เป็นการย้ายถิ่นระยะสั้น ในส่วนของปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่มีอัตราส่วนอันก่อให้เกิดการย้ายถิ่นฐานมากกว่าปัจจัยทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญ

ชญานิษฐ์ กุลรัตนณิพนธ์ (2555) ได้ศึกษาเหตุผลการย้ายถิ่นกลับของแรงงานไทยจากญี่ปุ่น โดยศึกษาเกี่ยวกับการย้ายถิ่นในมุมมองของการย้ายถิ่นกลับ พบว่าเหตุผลของการย้ายถิ่นกลับมีสองประเภทเช่นเดียวกับตอนที่แรงงานตัดสินใจย้ายถิ่นไปคือ การย้ายด้วยความสมัครใจ และไม่สมัครใจ โดยผู้ที่ทำการย้ายถิ่นกลับโดยสมัครใจมีเหตุผลสำคัญคือ ฐานะทางเศรษฐกิจของตนดีขึ้นตามต้องการที่ตั้งไว้เรียบร้อยแล้ว ปัญหาด้านอายุที่มากขึ้นส่งผลต่อสุขภาพและความสามารถในการทำงาน การถูกล่อลวงอย่างผิดกฎหมาย ความต้องการพักผ่อน ความต้องการใช้ชีวิตอยู่กับคนรักและครอบครัว และการหมดเงื่อนไขของสัญญาจ้าง ส่วนการย้ายถิ่นกลับแบบถูกบังคับ มีสาเหตุมาจากการเจ็บป่วย การถูกจับเนื่องจากกระทำผิดกฎหมาย ภัยพิบัติ การถูกกลั่นแกล้ง รวมถึง การให้กำเนิดบุตรด้วย

เฉลิมพล แจ่มจันทร์; และอรไท โสภารัตน์ (2555) ได้ศึกษา การพำนักระยะยาวของชนญี่ปุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ : การวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดในช่วงก่อนและหลังการพำนัก ด้วย การวิเคราะห์แบบย้อนหลัง พิจารณาความสำคัญและเปรียบเทียบอิทธิพลของปัจจัยแต่ละด้านที่นักท่องเที่ยวคาดหวังไว้ในช่วงก่อนเข้าพำนักกับหลังเข้าพำนักแล้ว โดยใช้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 68 ชุด พบว่า ปัจจัยกำหนดที่มีความสำคัญคือ ค่าครองชีพ สังคมและผู้คนท้องถิ่น ความปลอดภัย สถานที่ท่องเที่ยว วัฒนธรรม ภาษา การมีญาติและเพื่อนอาศัยอยู่ ตามลำดับ โดยพบว่าผู้เข้าพำนักมีความพึงพอใจอย่างมากในการเข้าพำนัก

แสงเดือน รตินกร (2555) ได้ศึกษาปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดที่มีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวจีนในการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมในการท่องเที่ยวของชาวจีนที่มีต่อปัจจัยผลักดัน และวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมและความคิดเห็นในการท่องเที่ยวที่มีผลต่อปัจจัยดึงดูด งานวิจัยใช้การเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวจีนในกรุงเทพมหานครจำนวน 400 ราย โดยแบบสอบถามเป็นภาษาจีนใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบสะดวก และใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการทดสอบไคสแควร์ การทดสอบค่าที ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีระดับการศึกษาชั้น ป.ตรี และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 29,931 หยวนขึ้นไป ในส่วนของปัจจัยดึงดูดที่มีอิทธิพล ได้แก่ อาหาร วัฒนธรรม ธรรมชาติ และข้อมูลการท่องเที่ยวของประเทศไทยที่มีความพร้อมสูง

จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ชาวจีนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ที่มีความต่างกัน จะมีปัจจัยผลักดันที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในระดับที่ต่างกัน โดยมีสมมติฐานคือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ย ที่ต่างกัน ส่งผลต่างกัน

พิมลรัตน์ คำแก้ว (2556) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับการตัดสินใจย้ายถิ่นไปทำงานต่างประเทศของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลของรัฐ โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 377 คน พบว่า ปัจจัยผลักดันจากประเทศต้นทาง ได้แก่ ค่าตอบแทน ภาระงานที่ได้รับ สวัสดิการ การบริหารจัดการของนายจ้าง และการบริหารทรัพยากรบุคคล ส่งผลอย่างมีนัยต่อการย้ายถิ่นไปทำงานต่างประเทศ ส่วนปัจจัยแทรกกลาง ได้แก่ ระยะเวลา การเดินทาง ค่าใช้จ่าย ทักษะด้านภาษาและการเปิดเขตเศรษฐกิจการค้าเสรี ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจย้ายถิ่นฐาน ในส่วนของปัจจัยดึงดูดจากประเทศปลายทาง ได้แก่ สวัสดิการและค่าตอบแทนที่ได้รับ โอกาสในการพัฒนาในสายอาชีพ ภาระงานที่ได้รับ ความมีคุณค่า และเครือข่ายบุคคลมีความสัมพันธ์กันต่อการตัดสินใจย้ายถิ่นฐานเพื่อประกอบอาชีพ

กมลพร สอนศรี (2557) ได้ศึกษาปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดการย้ายถิ่นของแรงงานฝีมือชาวฟิลิปปินส์ในประเทศไทย พบว่าแรงงานชาวฟิลิปปินส์มีการเคลื่อนย้ายแรงงานมาตั้งแต่สมัยตกเป็นอาณานิคมของประเทศสเปนและอเมริกาตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่มักไปค้าแรงงานในประเทศแถบตะวันออกกลาง ขณะที่ในทวีปเอเชีย แรงงานมักประกอบอาชีพด้านบริการในประเทศ สิงคโปร์ ฮองกง ไต้หวัน และมาเลเซีย แต่สำหรับประเทศไทยพบว่ามีจำนวนไม่มากนัก ในด้านปัจจัยดึงดูดพบว่าแรงงานชาวฟิลิปปินส์ในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยปัจจัยสำคัญคือด้านวัฒนธรรม ที่ไม่มีการกีดกันทางศาสนา รองลงมาคือเทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมที่มีความสะดวกสบาย ลำดับที่สามคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ที่ค่าครองชีพในประเทศไทยนั้นไม่สูงจนเกินไป ในขณะที่ปัจจัยผลักดันพบว่าปัจจัยด้านวัฒนธรรมและค่านิยมมีผล อย่างยิ่งต่อการตัดสินใจย้ายถิ่นออกนอกประเทศ ลำดับต่อมาคือปัจจัยด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับต่างๆ ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีความสำคัญอยู่ในลำดับที่สาม ด้วยเหตุผลที่ว่าแรงงานต้องการเงินเก็บเป็นก้อนเพื่อกลับไปประกอบธุรกิจของตนในฟิลิปปินส์

กานต์พิชญา พงษ์พันธ์ (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการอพยพย้ายถิ่นฐานของคนอีสาน : กรณีศึกษา กลุ่มกลางตาง บ้านกลางตาง หมู่ 19 ตำบลพะโต๊ะ อำเภอยะไข่ จังหวัดชุมพร โดยได้ศึกษาสภาพทั่วไปของพื้นที่แรงงาน สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพทางสังคม และสภาพทางการเมือง พบว่า ปัจจัยผลักดันที่มีผลอย่างมีนัยสำคัญคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่รายได้จากการประกอบอาชีพไม่เพียงพอต่อการดูแลครอบครัว ส่วนปัจจัยดึงดูดที่มีนัยสำคัญคือปัจจัยด้านความอุดมสมบูรณ์ของสภาพภูมิประเทศปลายทาง โดยแรงงานต้องใช้เวลาในการปรับตัวจากเดิมที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และการสื่อสารที่มีความจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาของถิ่นที่ตนย้ายเข้ามาประกอบอาชีพ แต่เมื่ออยู่กับชุมชนที่มาจากภูมิภาคเดียวกันแล้ว

แรงงานจะกลับไปใช้ภาษาอีสาน ในการสื่อสารเป็นภาษาหลักตามเดิม และพบว่า แรงงานไม่มีการปรับตัวด้านการบริโภค โดยยังคงเลือกบริโภคหรือประกอบอาหารอีสานอันเป็นถิ่นเดิมของตัวเองไว้อย่างครบถ้วน

นฤมล กล้าทุกัน (2558) ได้ศึกษาปัจจัยในการย้ายถิ่นและการปรับตัวของแรงงานหญิงในเขตอุตสาหกรรมนวนคร โดยมีจุดประสงค์เพื่อนำเสนอภาพชีวิตของแรงงานหญิงในเขตอุตสาหกรรมนวนคร จังหวัดปทุมธานี ที่เข้ามาทำงานในระยะเริ่มแรก พบว่าการย้ายถิ่นฐานของเพศหญิงที่เข้ามาทำงานในเมืองใหญ่ ไม่ใช่สิ่งขัดแย้งในเชิงวัฒนธรรมต้นทางที่มีความคาดหวังต่อเพศหญิงของสังคมไทย ซึ่งแท้จริงแล้วความจำเป็นทางเศรษฐกิจเป็นตัวผลักดันในการออกจากที่อยู่เดิมมาเป็นแรงงานอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนั้นแล้วยังพบปัจจัยอื่นที่เป็นตัวผลักดันให้กลุ่มคนเหล่านี้ออกมาทำงานอีกด้วยได้แก่ ความต้องการทางการเงิน ความต้องการหาประสบการณ์หรือความสัมพันธ์ใหม่ๆ โดยปัจจัยด้านความเชื่อทางศาสนาก็เป็นส่วนผลักดันให้ออกจากถิ่นที่อยู่เดิมมาหารายได้เช่นกัน แรงงานได้อธิบายว่าเนื่องจากตนเองเป็นเพศหญิงจึงไม่สามารถบวชทดแทนคุณพ่อแม่ตามค่านิยมทางศาสนาได้ จึงแสวงหาช่องทางในการทดแทนด้วยวิธีการอื่น ซึ่งผู้คนที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดเช่นคนในครอบครัวก็มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการย้ายถิ่นด้วยเช่นกัน

ดนุพล อริยสัจจาร; และสมประวิณ มั่นประเสริฐ (2558) ได้ศึกษาสถานการณ์และผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในภูมิภาคอาเซียน พบว่า การเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เป็นเสมือนการปรับสมดุลในเชิงความสามารถทางการแข่งขัน โดยแรงงานที่คงเหลือในประเทศหนึ่งซึ่งมีอัตราค่าจ้างต่ำกว่า จะย้ายไปทำงานในประเทศที่แรงงานขาดแคลนซึ่งได้รับค่าจ้างสูงกว่าโดยเปรียบเทียบ ทำให้ประเทศที่ได้รับแรงงานนี้ไปได้แรงงานที่ถูกกว่า ซึ่งการรวมตัวทางเศรษฐกิจดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะขยายตัวขึ้นเรื่อยๆ ถึงแม้ว่าในส่วนหนึ่งของแรงงานฝีมือจะเป็นการจำกัดเฉพาะสาขาอาชีพเช่น อาชีพทางการแพทย์ วิศวกร นักสำรวจ ทนายความ การบัญชีและการท่องเที่ยว ซึ่งยังไม่ส่งผลกระทบโดยรวมต่ออาชีพต่างๆ อย่างเห็นได้ชัดเจนนในระยะสั้น แต่เป็นจุดเริ่มต้นในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจในอนาคต ดังนั้นการเตรียมความพร้อมและการสนับสนุนคุณภาพแรงงานที่ดี จะสามารถรักษาหรือเพิ่มความได้เปรียบในด้านศักยภาพแรงงานให้ไม่ด้อยไปกว่าประเทศอื่น และจากการประมาณผลกระทบเชิงปริมาณแสดงให้เห็นว่าการอนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานเป็นผลดีต่อภาพรวมทางเศรษฐกิจและสวัสดิการสังคมของประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเห็นได้ชัดว่าการเคลื่อนย้ายของแรงงานไม่มีทักษะ จะส่งผลกระทบที่มีขนาดใหญ่และเป็นวงกว้างมากกว่าอย่างเห็นได้ชัด เนื่องด้วยปริมาณของแรงงานไม่มีทักษะยังมีอยู่ในอัตราสูงกว่า

วสวัตต์ สุตินุญามณี (2558) ได้ศึกษาทบทวนวรรณกรรมทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับปัจจัย ผลกระทบ จากการย้ายถิ่น ตามแนวคิดและทฤษฎีของ เอเวอเรต เอส ลี (Everett S. Lee. 1966) ที่มีผลต่อการย้ายถิ่น เพื่อค้นหาสาเหตุและคาดการณ์แนวโน้มจากการย้ายถิ่น โดยได้แบ่งผลการศึกษาออกเป็นสองด้านคือส่วนที่มีความคล้ายคลึงกันของงานที่ศึกษา และข้อแตกต่างของงานที่ศึกษา พบว่า วรรณกรรมที่ทบทวนมีความคล้ายคลึงกันในประเด็นด้านการพัฒนาของเศรษฐกิจ รวมถึงความเจริญที่แตกต่างกันระหว่างพื้นที่ต้นทางกับพื้นที่ปลายทาง โดยกล่าวถึงค่าจ้าง ความต้องการแรงงานและความหลากหลายของอาชีพที่เป็นปัจจัยดึงดูดจากพื้นที่ปลายทางอันเป็นปัจจัยผลักดันจากพื้นที่ปลายทาง จึงยังคงมีผลให้เกิดปรากฏการณ์การย้ายถิ่นจากชนบทสู่เมืองอยู่ในปริมาณมาก ส่วนความแตกต่างที่พบในแต่ละวรรณกรรมมากที่สุด คือห้องที่ผู้วิจัยทำการศึกษา และผลกระทบของการย้ายถิ่น ในด้านเศรษฐกิจที่เป็นผลกระทบต่อต้านทางและปลายทาง และด้านสังคมที่เกิดขึ้นกับตัวผู้ย้ายถิ่นเองก็มีเช่นกัน เนื่องจากสังคมที่ผู้ย้ายถิ่นไปอยู่นั้นมีความแตกต่างในด้านสังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ที่ต้องอาศัยการปรับตัวมาก และยังมีผลการศึกษาในด้านความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวผู้ย้ายถิ่นอีกด้วย

วรรณภา ก้องพลานนท์ (2559) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและการปรับตัวด้านวัฒนธรรมของแรงงานไทยย้ายถิ่น รัฐปีนัง ประเทศมาเลเซีย โดยงานวิจัยมีรูปแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ซึ่งมุ่งศึกษาสภาพปัญหาและการปรับตัวด้านวัฒนธรรมของแรงงานไทยที่ไปทำงานในรัฐปีนัง ประเทศมาเลเซีย โดยดำเนินงานวิจัยด้วยการเก็บข้อมูลแบบสอบถามกับแรงงาน จำนวน 130 คน แบ่งเป็นแรงงานไร้ฝีมือจำนวน 91 คน และแรงงานฝีมือจำนวน 39 คน และยังทำการวิจัยเชิงคุณภาพโดยเก็บข้อมูลเจาะลึกกับผู้ให้ข้อมูลจำนวน 19 คน แบ่งเป็นแรงงานฝีมือจำนวน 9 คน และแรงงานไร้ฝีมือจำนวน 10 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ผ่านตรรกเทียบเคียงแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยควบคุมบริบท พบว่า แรงงานฝีมือ มีปัญหาในการปรับตัวกับวัฒนธรรม ในระดับปานกลาง และมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานในระดับสูงสุด ขณะที่แรงงานไร้ฝีมือ มีปัญหาการปรับตัวอยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด ในส่วนของการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกพบว่า แรงงานไทยส่วนใหญ่มีการปรับตัวด้านวัฒนธรรมโดยการพัฒนาทักษะทางภาษา ปรับตัวให้เข้ากับกฎขององค์กร และสามารถอยู่ร่วมกับแรงงานต่างชาติอื่นๆ ได้ดี

วรรณภา ลือกิตตินันท์ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเคลื่อนย้ายแรงงานไปทำงานในประชาคมอาเซียนของบัณฑิตจบใหม่ โดยทำการเก็บแบบสอบถามและศึกษาจากประชากรที่เป็นบัณฑิตที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีจำนวนทั้งสิ้น 860 คน พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปทำงานในต่างประเทศที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคอาเซียนนั้น สามารถเรียงลำดับได้คือความต้องการในการพัฒนาตนเอง ลำดับต่อมาคือการทำงานในต่างประเทศจะได้รับค่าแรงที่สูงขึ้นเมื่อเทียบกับการทำงานในประเทศไทย ตามด้วยการทำงานในต่างประเทศสามารถพัฒนา

ตำแหน่งในอาชีพของตนได้สูงขึ้น ลำดับต่อมาคือความคาดหวังว่าระดับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และอันดับสุดท้ายคือต้องการแบ่งเบาภาระทางครอบครัว

ประเทือง หงสรานกร (2560) ได้เรียบเรียงและอธิบายการย้ายถิ่นที่อยู่ไปยังต่างประเทศของคนวัยเกษียณชาวญี่ปุ่นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่า ปัจจัยดึงดูดของการย้ายถิ่นที่อยู่ไปยังต่างประเทศของคนวัยเกษียณ (IRM) ของชาวญี่ปุ่นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือนโยบายของรัฐที่มีการสนับสนุน และได้อธิบายแรงขับเคลื่อนอื่นๆ ไว้ดังนี้ นโยบายภาครัฐที่สนับสนุนการย้ายถิ่นที่อยู่ไปยังต่างประเทศของคนวัยเกษียณของชาวญี่ปุ่น การเปลี่ยนแปลงของการอาศัยอยู่รวมกันของครอบครัว ระบบเงินบำนาญ สถานะทางสุขภาพ การเคยใช้ชีวิตในต่างประเทศมาก่อน การอยู่อาศัยข้ามชาติ ความมั่นคงทางการเงิน การที่บุคคลนั้นต้องการหรือเคยลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ในประเทศนั้นๆ มาก่อน ซึ่งการย้ายถิ่นดังกล่าวได้ส่งผลกระทบกับทั้งประเทศต้นทางและประเทศปลายทาง แต่ในบางบริบทสามารถมองได้ว่าเป็นการสูญเสียบุคลากรที่มีค่าในสาขาวิชาชีพออกไปสู่ประเทศอื่น หรือที่เรียกว่า ภาวะสมองไหล นั่นเอง

TNI

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานสารนิพนธ์

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายถิ่นฐานของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น” ในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเก็บข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือนักเรียนไทยที่กำลังศึกษาอยู่ ณ ประเทศญี่ปุ่น จำนวนทั้งสิ้น 3,842 คน องค์การสนับสนุนนักศึกษาแห่งประเทศไทย (Japan Student Services Organization (JASSO). 2017)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนไทยที่กำลังศึกษาอยู่ ณ ประเทศญี่ปุ่น จำนวนทั้งสิ้น 3,842 คน เนื่องจากประชากรมีขนาดใหญ่ ผู้ศึกษาจึงได้ใช้สูตรคำนวณหาจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ ทาโร่ (Yamane Taro. 1973) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 และยอมรับความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นได้ร้อยละ 5 ได้ดังนี้

จากสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรที่ศึกษา

e = ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง (ในที่นี้กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างไว้ไม่เกินร้อยละ 5 หรือ 0.05)

ผลจากการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่สามารถให้ผลที่มีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 เท่ากับ 362 จากจำนวนนักเรียนไทยทั้งหมดที่กำลังศึกษา ณ ประเทศญี่ปุ่นในปัจจุบัน โดยเมื่อเก็บแบบสอบถามตามระยะเวลาที่กำหนดพบว่า มีนักเรียนไทยให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 364 คน

โดยผู้ศึกษาใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience Sampling) คือการแจกแบบสอบถามออนไลน์ที่สร้างขึ้นจากโปรแกรมสำเร็จรูป Google Form ให้แก่กลุ่ม Social Media ของสมาคมนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น ตั้งแต่ 1 กันยายน 2560 จนถึง 21 ธันวาคม 2560

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการศึกษาโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาจากตำรา บทความ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 มากำหนดเป็นกรอบแนวคิด ตามลักษณะปัจจัยที่จะศึกษา และนำมาสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ส่วน ดังนี้
 - ส่วนที่ 1 คำถามด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบสอบถามประเภทเลือกตอบ (Multiple Choice) จำนวน 13 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ประเภทการศึกษาในประเทศญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 - ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน โดยผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามของ (ภูเขียว จันทรสมบูรณ์. 2549) และจากแนวคิดและทฤษฎีของ เอเวอเรต เอส ลี (Everett S. Lee. 1966) และราเวนสไตน์ (Ravenstein. 1885) โดยผู้ศึกษานำมาปรับเรียบเรียงข้อคำถามให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ โดยมีข้อคำถามทั้งสิ้น 21 ข้อ (ตามภาคผนวกแนบ) ได้แก่

ข้อ 8.1 – 8.7 เกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ

ข้อ 9.1 – 9.6 เกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม

ข้อ 10.1 – 10.3 เกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม

ข้อ 11.1 – 11.5 เกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง

แบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Response Question) เป็นมาตราส่วน
แบบวัดประเมินค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert's Scale 5 ระดับ โดยกำหนดค่าคะแนน
ดังต่อไปนี้ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วย มากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วย มาก
3	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วย ปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วย น้อย
1	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วย น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน ซึ่งแยกเป็น 4 ด้าน
คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านการเมือง โดยผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถาม
ที่มีการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และการตรวจสอบความเชื่อมั่น
(Reliability) เรียบร้อยแล้วของ (ภู่เขียว จันทรสมบูรณ์. 2549) มาใช้อ้างอิงในการสร้างแบบสอบถาม
และนำมาปรับให้เข้ากับแนวคิดของ เอเวอเรต เอส ลี (Everett S. Lee. 1966) และราเวนสไตน์
(Ravenstein. 1885)

โดยมีคำถามทั้งหมด 18 ข้อ (ตามภาคผนวกแนบ) ได้แก่

- ข้อ 12.1 – 12.4 เกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ
- ข้อ 13.1 – 13.6 เกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม
- ข้อ 14.1 – 14.3 เกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม
- ข้อ 15.1 – 15.5 เกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง

แบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Response Question) เป็นมาตราส่วน
แบบวัดประเมินค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ Likert's Scale 5 ระดับ โดยกำหนดค่าคะแนน
ดังต่อไปนี้ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วย มากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วย มาก
3	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วย ปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วย น้อย
1	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วย น้อยที่สุด

ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลเฉลี่ยของแบบสอบถามโดยแบ่งเป็นคะแนนออกเป็น 5 ช่วง ผู้ศึกษาใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

$$\begin{aligned}\text{สูตรความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80\end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายของระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

เกณฑ์การแปลความหมาย

คะแนน	ความหมาย
4.21 – 5.00	เห็นด้วยกับปัจจัยนั้นในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	เห็นด้วยกับปัจจัยนั้นในระดับมาก
2.61 – 3.40	เห็นด้วยกับปัจจัยนั้นในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	เห็นด้วยกับปัจจัยนั้นในระดับน้อย
1.00 – 1.80	เห็นด้วยกับปัจจัยนั้นในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

ค่าคะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมายจัดอยู่ในอันดับ
4.21 – 5.00	เห็นด้วยกับปัจจัยแต่ละหัวข้อของแต่ละด้านในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	เห็นด้วยกับปัจจัยแต่ละหัวข้อของแต่ละด้านในระดับมาก
2.61 – 3.40	เห็นด้วยกับปัจจัยแต่ละหัวข้อของแต่ละด้านในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	เห็นด้วยกับปัจจัยแต่ละหัวข้อของแต่ละด้านในระดับน้อย
1.00 – 1.80	เห็นด้วยกับปัจจัยแต่ละหัวข้อของแต่ละด้านในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

ค่าคะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมายจัดอยู่ในอันดับ
4.21 – 5.00	เห็นด้วยกับปัจจัยแต่ละหัวข้อของแต่ละด้านในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	เห็นด้วยกับปัจจัยแต่ละหัวข้อของแต่ละด้านในระดับมาก
2.61 – 3.40	เห็นด้วยกับปัจจัยแต่ละหัวข้อของแต่ละด้านในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	เห็นด้วยกับปัจจัยแต่ละหัวข้อของแต่ละด้านในระดับน้อย
1.00 – 1.80	เห็นด้วยกับปัจจัยแต่ละหัวข้อของแต่ละด้านในระดับน้อยที่สุด

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เพื่อให้แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้สามารถวัดได้ถึงสิ่งที่ต้องการและมีความแม่นยำ ผู้ศึกษาจึงได้ทำการทดสอบเครื่องมือดังนี้

1. ทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ได้จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และหาความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง ซึ่งผลที่ได้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะทำการวิจัยและสามารถดำเนินการในลำดับต่อไปได้

2. การทดสอบความเชื่อมั่น ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแก้ไขโดยอาจารย์ที่ปรึกษาเรียบร้อยแล้วไปทำการทดสอบ (Pre-test) จำนวน 35 ชุด กับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาทำการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach, 1970) ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows ซึ่งค่าความเชื่อมั่นที่ได้ไม่ต่ำกว่า 0.7 ถือว่าแบบสอบถามนี้สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาค้างนี้ได้ ซึ่งแจกแจงค่าความเชื่อมั่นได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น เกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

ข้อคำถาม	Cronbach's Alpha
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	0.77
ปัจจัยด้านสังคม	0.73
ปัจจัยด้านวัฒนธรรม	0.70
ปัจจัยด้านการเมือง	0.84
N of cases = 364	

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น เกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

ข้อคำถาม	Cronbach's Alpha
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	0.77
ปัจจัยด้านสังคม	0.88
ปัจจัยด้านวัฒนธรรม	0.72
ปัจจัยด้านการเมือง	0.87
N of cases = 364	

3. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วไปใช้เก็บข้อมูลตามตัวอย่างที่กำหนดต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ประเภทและแหล่งที่มาของข้อมูล (Source of Data) การวิจัยในครั้งนี้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายถิ่นฐานของนักเรียนไทยในญี่ปุ่น โดยข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แบ่งตามแหล่งที่มา 2 ประเภทดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้มาจากการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่นเอกสารบทความวิทยานิพนธ์รายงานการวิจัยแนวคิดทฤษฎีต่างๆ จากผู้ที่ได้รับการศึกษาเรื่องนี้ไว้ก่อนแล้วโดยมุ่งเน้นศึกษาข้อมูลที่มาหลักวิชาการบทความเพื่อใช้ประกอบอ้างอิงการวิจัยและมีในกรอบที่วางไว้ในเบื้องต้น

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้มาโดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามออนไลน์ ที่มีการตั้งค่าเพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถามไว้แล้วโดยผู้ศึกษาได้ขอความร่วมมือจากประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 364 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบและวิเคราะห์ผลทางสถิติ และสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดเรียบร้อยแล้วผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามมาดำเนินการตามรายละเอียดดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้ศึกษาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างและทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. การลงรหัส (Coding) ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่กำหนดไว้ตามคู่มือการลงรหัส

3. วิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Cronbach's Alpha Coefficient) เป็นแบบสอบถามแบบมาตราวัดประเมินค่า (Rating Scale)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบชนิดเลือกตอบ (Multiple Choices) วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางบรรยาย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานทั้งสี่ด้าน และปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานทั้งสี่ด้าน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราวัดประเมินค่า (Rating Scale) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation = S.D.) แปรผล และจัดอันดับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้มาเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. ค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) ใช้วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สาขาวิชาที่ศึกษาในประเทศไทย สาขาวิชาที่เลือกศึกษาในประเทศญี่ปุ่น ระดับการศึกษาในประเทศไทย ประเภทการศึกษาในประเทศญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน

ประเภทของทุนการศึกษา ระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในญี่ปุ่น และภูมิภาคที่เลือกไปศึกษา

1. ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้อธิบายข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สาขาวิชาที่ศึกษาในประเทศไทย สาขาวิชาที่เลือกศึกษาในประเทศญี่ปุ่น

ระดับการศึกษาในประเทศไทย ประเภทการศึกษาในประเทศญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ประเภทของทุนการศึกษา ระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในญี่ปุ่น และภูมิภาคที่เลือกไปศึกษา

2. ค่าเฉลี่ย ($\text{Mean} = \bar{X}$) ใช้แปลความหมาย

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation = S.D.) ใช้คู่กันกับค่าเฉลี่ย เพื่อแสดงลักษณะการกระจายตัวของตัวแปร

4. การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่มีความเป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample T-test) ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มแบบ 2 ตัวเลือกกับตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ด้วย T-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

5. การทดสอบหาความแตกต่างของค่ากลางระหว่างประชากรโดยการวิเคราะห์ผ่าน
ค่าความแปรปรวน (Analysis of Variance (ANOVA))

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอรายงานผลการศึกษารื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจย้ายถิ่นฐานของนักเรียนไทยในญี่ปุ่น ทางผู้ศึกษาได้ทำการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง 364 ชุด และได้รับกลับมาจำนวน 364 ชุด โดยแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ทั้งสิ้น 364 ชุด คิดเป็นจำนวนร้อยละ 100

การนำเสนอวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติและทดสอบสมมติฐานการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยจะนำเสนอผลการทดสอบและวิเคราะห์ทั้งสิ้น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามอันประกอบด้วย เพศ ช่วงอายุ ประเภทการศึกษาในญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ศึกษาในประเทศญี่ปุ่น ประสบการณ์การทำงานในประเทศไทย ระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานและปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน ซึ่งในทั้งสองส่วนประกอบด้วย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านวัฒนธรรมและปัจจัยด้านการเมือง โดยใช้สถิติแบบค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 คุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทของการศึกษาที่ญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์การทำงานในประเทศไทย ระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มแบบสองตัวเลือก กับตัวแปรตามที่เป็นข้อมูลเชิงปริมาณนั้น ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ด้วย Independent Sample T-test ส่วนกรณีที่มีการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลที่มีมากกว่าสองตัวเลือกขึ้นไปและมีตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณนั้น ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบ One-way Analysis of Variance (ANOVA) ซึ่งหากมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติจะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยใช้วิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้กับกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 คุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทของการศึกษาที่ญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์การทำงานในประเทศไทย ระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มแบบสองตัวเลือก กับตัวแปรตามที่เป็นข้อมูลเชิงปริมาณนั้น ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ด้วย Independent Sample T-test ส่วนกรณีที่มีการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลที่มีมากกว่าสองตัวเลือกขึ้นไป และมีตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณนั้น ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบ One-way Analysis of Variance (ANOVA) ซึ่งหากมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติจะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยใช้วิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้กับกลุ่มตัวอย่าง

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในด้านการแปลความหมายจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในการเสนอผลการศึกษา จึงทำการกำหนดความหมายตามสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean)
n	หมายถึง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)
N	หมายถึง ขนาดของกลุ่มประชากร (Population Size)
S.D.	หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	หมายถึง ค่าการแจกแจงแบบ t (t-distribution)
f	หมายถึง ค่าการแจกแจงแบบ f (f-distribution)
Sig.	หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติเพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน
**	หมายถึง ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01
*	หมายถึง ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05
H_0	หมายถึง สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	หมายถึง สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ด้านข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ช่วงอายุ ประเภทการศึกษาในญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ศึกษาในประเทศญี่ปุ่น ประสบการณ์การทำงานในประเทศไทย ระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ร่วมมือตอบแบบสอบถามจำนวน 364 คน สามารถสรุปแจกแจงข้อมูลร้อยละ ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ชาย	113	31.00
2. หญิง	251	69.00
รวม	364	100.00

จากตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ทำการตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 267 คน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 69 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และเป็นเพศชายจำนวน 113 คน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 31

ตารางที่ 6 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 17-22 ปี	26	7.10
2. 23-28 ปี	175	48.10
3. 29-34 ปี	110	30.20
4. 34 ปี ขึ้นไป	53	14.60
รวม	364	100.0

จากตารางที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ทำการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 23-28 ปี ซึ่งมีจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงมามีอายุระหว่าง 29-34 ปี มีจำนวน 110 คน คิดเป็น ร้อยละ 30.2 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 34 ปีขึ้นไป มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 17-22 ปี มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1

ตารางที่ 7 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น

ประเภทการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ปริญญาตรี	55	15.1
2. ปริญญาโท	105	28.8
3. ปริญญาเอกขึ้นไป	71	19.5
4. นักเรียนโรงเรียนภาษา	87	23.9
5. นักเรียนแลกเปลี่ยน	46	12.6
รวม	364	100

จากตารางที่ 7 กลุ่มตัวอย่างที่ทำการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้นักกลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะไปศึกษาในระดับปริญญาโทมากที่สุด โดยมีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 ต่อมาคือนักเรียนโรงเรียนภาษา โดยมีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 ต่อมาคือระดับปริญญาเอกขึ้นไป โดยมีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ต่อมาคือระดับปริญญาตรี โดยมีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 และลำดับสุดท้ายคือกลุ่มนักเรียนแลกเปลี่ยน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6

ตารางที่ 8 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ระยะเวลาในการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ไม่เกินหนึ่งปี	115	31.6
2. สองปี	83	22.8
3. มากกว่าสองปี	166	45.6
รวม	364	100

จากตารางที่ 8 กลุ่มตัวอย่างที่ทำการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้นักกลุ่มตัวอย่างจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 ใช้ระยะเวลาในการศึกษา ณ ประเทศญี่ปุ่นมากกว่าสองปี ลำดับต่อมาคือไม่เกินหนึ่งปี มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 และในลำดับสุดท้ายคือเวลาสองปี โดยมีจำนวน 83 คน คิดเป็น ร้อยละ 22.8

ตารางที่ 9 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์การทำงานในประเทศไทย

ประสบการณ์ทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เคย	220	60.4
2. ไม่เคย	144	39.6
รวม	364	100

จากตารางที่ 9 กลุ่มตัวอย่างที่ทำการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อน โดยมีจำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีประสบการณ์การทำงานมาก่อน จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6

ตารางที่ 10 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น

ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. N5	44	12.1
2. N4	36	9.9
3. N3	86	23.6
4. N2	126	34.6
5. N1	72	19.8
รวม	364	100

จากตารางที่ 10 กลุ่มตัวอย่างที่ทำการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ทางภาษาญี่ปุ่นในระดับ N2 จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 ต่อมาคือความรู้ทางภาษาญี่ปุ่นในระดับ N3 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 ต่อมาคือความรู้ทางภาษาญี่ปุ่นในระดับ N1 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 ต่อมาคือความรู้ทางภาษาญี่ปุ่นในระดับ N5 จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 และในลำดับสุดท้ายคือความรู้ทางภาษาญี่ปุ่นในระดับ N4 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9

ตารางที่ 11 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 50,000 เยน	39	10.7
2. 50,001-100,000 เยน	72	19.8
3. 100,001-150,000 เยน	109	29.9
4. 150,001-200,000 เยน	58	15.9
5. 200,001-250,000 เยน	27	7.4
6. มากกว่า 250,000 เยน	59	16.2
รวม	364	100

จากตารางที่ 11 กลุ่มตัวอย่างที่ทำการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนที่ 100,001-150,000 เยน จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 ต่อมาคือกลุ่มรายได้ 50,001-100,000 เยนต่อเดือน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 ต่อมาคือผู้มีรายได้มากกว่า 250,000 เยนต่อเดือน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 ต่อมาคือผู้มีรายได้ 150,001-200,000 เยนต่อเดือน จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ต่อมาคือกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 50,000 เยนต่อเดือน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือผู้มีรายได้ 200,001-250,000 เยนต่อเดือน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูด และปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดและปัจจัยผลักดันที่ส่งผลต่อการย้ายถิ่นฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สามารถแสดงได้ดังนี้

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ 12 ระดับความเห็นด้วยของปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ	ระดับความเห็นด้วย					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ค่าตอบแทนในประเทศญี่ปุ่นสูงกว่าประเทศไทย	99 27.20%	176 48.35%	78 21.43%	11 3.02%	0 0%	4.00	0.780	มาก	2
2. การเดินทางมาประเทศญี่ปุ่นสะดวกกว่าประเทศอื่นๆ	106 29.12%	154 42.31%	87 23.90%	15 4.12%	2 0.55%	3.95	0.863	มาก	3
3. ประเทศญี่ปุ่นมีอาชีพที่หลากหลายกว่าประเทศไทย	64 17.58%	104 28.57%	148 40.66%	39 10.71%	9 2.47%	3.48	0.983	มาก	6
4. ประเทศญี่ปุ่นมีเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างต่อเนื่องและน่าเชื่อถือ	52 14.29%	136 37.36%	150 41.21%	21 5.77%	5 1.37%	3.57	0.854	มาก	4
5. ประเทศญี่ปุ่นมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยกว่าประเทศไทย	172 47.25%	151 41.48%	33 9.07%	7 1.92%	1 0.27%	4.34	0.744	มากที่สุด	1
6. ตำแหน่งงานในประเทศญี่ปุ่นมีความสอดคล้องกับความสามารถของท่าน	63 17.31%	110 30.22%	151 41.48%	35 9.62%	5 1.37%	3.52	0.934	มาก	5
7. ท่านเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่น	52 14.29%	102 28.02%	180 49.45%	22 6.04%	8 2.20%	3.46	0.888	มาก	7
ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวม						3.76	0.563	มาก	

จากตารางที่ 12 ผู้ตอบแบบสอบถามรู้สึกเห็นด้วยต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจในภาพรวม ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยว่าประเทศญี่ปุ่นมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยกว่าประเทศไทยเป็นอันดับ 1 ในระดับความเห็นด้วย มากที่สุด ($\bar{X} = 4.34$) ตามด้วยอันดับ 2 คือ ค่าตอบแทนในประเทศญี่ปุ่นสูงกว่าประเทศไทย ในระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนอันดับ 3 คือ การเดินทางมาประเทศญี่ปุ่นสะดวกกว่าประเทศอื่นๆ ในระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.95$) ตามด้วยอันดับที่ 4 คือ ประเทศญี่ปุ่นมีเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างต่อเนื่องและน่าเชื่อถือ ในระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.57$) ต่อมาในอันดับที่ 5 คือ ตำแหน่งงานในประเทศญี่ปุ่นมีความสอดคล้องกับความสามารถของท่าน ในระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.52$) ส่วนอันดับที่ 6 คือ ประเทศญี่ปุ่นมีอาชีพที่หลากหลายกว่าประเทศไทย ในระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.48$) และอันดับที่ 7 คือ ท่านเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่น ในระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.46$)

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม

ตารางที่ 13 ระดับความเห็นด้วยของปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม โดยใช้
ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ปัจจัยดึงดูดการ เคลื่อนย้ายถิ่นฐาน ด้านสังคม	ระดับความเห็นด้วย					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. สังคมในประเทศญี่ปุ่น ปลอดภัยต่อชีวิต และ ทรัพย์สินของท่าน	188 51.65%	148 40.66%	28 7.69%	0 0%	0 0%	4.44	0.633	มากที่สุด	1
2. ประเทศญี่ปุ่นให้การ ยอมรับชาวต่างชาติอย่าง เท่าเทียม	14 3.85%	41 11.26%	159 43.68%	111 30.49%	39 10.71%	2.67	0.945	ปาน กลาง	6
3. ระดับทางสังคมของท่าน ในประเทศญี่ปุ่นมีความ คล้ายคลึงกับประเทศไทย	9 2.47%	86 23.63%	174 47.80%	74 20.33%	21 5.77%	2.96	0.878	ปาน กลาง	5
4. สวัสดิการสังคมที่ท่าน ได้รับขณะอยู่ในประเทศ ญี่ปุ่นมีความสะดวกสบาย และมีมาตรฐาน	76 20.88%	178 48.90%	96 26.37%	11 3.02%	3 0.82%	3.86	0.806	มาก	3
5. ระบบสาธารณสุขของ ประเทศญี่ปุ่นสะอาดและมี มาตรฐานที่ดี	171 46.98%	143 39.29%	43 11.81%	6 1.65%	1 0.27%	4.31	0.764	มากที่สุด	2
6. การปฏิบัติตัวของชาว ญี่ปุ่นที่มีต่อท่าน สะดวกต่อ การดำรงชีวิตประจำวัน	60 16.48%	124 34.07%	136 37.36%	35 9.62%	9 2.47%	3.52	0.960	มาก	4
ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวม						3.62	0.552	มาก	

จากตารางที่ 13 ผู้ตอบแบบสอบถามรู้สึกเห็นด้วยต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคมในภาพรวม ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าสังคมในประเทศญี่ปุ่นปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินเป็นอันดับที่ 1 ในระดับความเห็นด้วย มากที่สุด ($\bar{X} = 4.44$) ต่อมาคือ ระบบสาธารณสุขของประเทศญี่ปุ่นสะอาดและมีมาตรฐานที่ดี เป็นอันดับที่ 2 ในระดับความเห็นด้วย มากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$) ลำดับที่ 3 คือ สวัสดิการสังคมที่ท่านได้รับขณะอยู่ในประเทศญี่ปุ่นมีความสะดวกสบายและมีมาตรฐาน ในระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.86$) ต่อมาคือ การปฏิบัติตัวของชาวญี่ปุ่นที่มีต่อท่าน สะดวกต่อการดำรงชีวิตประจำวัน เป็นลำดับที่ 4 ในระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.52$) ต่อมาคือ ระดับทางสังคมของท่านในประเทศญี่ปุ่นมีความคล้ายคลึงกับประเทศไทย เป็นลำดับที่ 5 ในระดับความเห็นด้วย ปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$) และลำดับสุดท้ายคือ ประเทศญี่ปุ่นให้การยอมรับชาวต่างชาติอย่างเท่าเทียม ซึ่งมีระดับความเห็นด้วย ปานกลาง ($\bar{X} = 2.67$)

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม

ตารางที่ 14 ระดับความเห็นด้วยของปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม	ระดับความเห็นด้วย					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. วัฒนธรรมและประเพณีของชาวญี่ปุ่นมีความคล้ายคลึงกับประเทศไทย	19 5.22%	82 22.53%	162 44.51%	77 21.15%	24 6.59%	2.98	0.955	ปานกลาง	1
2. ศาสนาของประเทศไทยมีความคล้ายคลึงกับประเทศไทย	7 1.92%	58 15.93%	156 42.86%	93 25.55%	50 13.74%	2.66	0.966	ปานกลาง	3
3. บุคคลรอบตัวท่านมีค่านิยมในการไปทำงานในประเทศไทย	19 5.22%	71 19.51%	126 34.62%	80 21.98%	68 18.68%	2.70	1.135	ปานกลาง	2
ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวม						2.78	0.808	ปานกลาง	

จากตารางที่ 14 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้วยต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรมในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$) โดยในส่วนของรายละเอียด พบว่าวัฒนธรรมและประเพณีของชาวญี่ปุ่นมีความคล้ายคลึงกับประเทศไทย มีผู้เห็นด้วยเป็นอันดับ 1 ในระดับความเห็นด้วย ปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) ต่อมาคือ บุคคลรอบตัวท่านมีค่านิยมในการไปทำงานในประเทศไทย เป็นอันดับที่ 2 ที่มีระดับความเห็นด้วย ปานกลาง ($\bar{X} = 2.70$) และลำดับสุดท้ายคือ ศาสนาของประเทศไทยมีความคล้ายคลึงกับประเทศไทย โดยมีระดับความเห็นด้วย ปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$)

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง

ตารางที่ 15 ระดับความเห็นด้วยของปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง	ระดับความเห็นด้วย					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ประเทศญี่ปุ่นมีนโยบายทางการเมืองที่ให้เสรีภาพแก่ประชาชน	118 32.42%	169 46.43%	70 19.23%	3 0.82%	4 1.10%	3.34	0.894	ปานกลาง	2
2. รัฐบาลญี่ปุ่นให้ความสำคัญต่อแรงงานต่างด้าว	19 5.22%	82 22.53%	162 44.51%	77 21.15%	24 6.59%	3.12	0.860	ปานกลาง	5
3. ประเทศญี่ปุ่นมีนโยบายทางการเมืองที่โปร่งใสและน่าเชื่อถือ	7 1.92%	58 15.93%	156 42.86%	93 25.55%	50 13.74%	3.24	0.909	ปานกลาง	4
4. ข้อมูลส่วนตัวของท่านมีความปลอดภัยและไม่ถูกตรวจสอบโดยมิได้รับอนุญาต	19 5.22%	71 19.51%	126 34.62%	80 21.98%	68 18.68%	3.68	0.969	มาก	1
5. ชาวต่างชาติถูกเก็บภาษีอย่างเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ	116 31.87%	120 32.97%	91 25.00%	19 5.22%	18 4.95%	3.29	0.968	ปานกลาง	3
ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวม						3.33	0.725	ปานกลาง	

จากตารางที่ 15 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้วยต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมืองในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยว่าข้อมูลส่วนตัวของท่านมีความปลอดภัยและไม่ถูกตรวจสอบโดยมิได้รับอนุญาต เป็นอันดับที่ 1 โดยมีระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.68$) ลำดับที่ 2 คือ ประเทศญี่ปุ่นมีนโยบายทางการเมืองที่ให้เสรีภาพแก่ประชาชน ซึ่งมีระดับความเห็นด้วย ปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) ต่อมาคือ ชาวต่างชาติถูกเก็บภาษีอย่างเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ เป็นลำดับที่ 3 โดยมีระดับความเห็นด้วย ปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) ส่วนลำดับที่ 4 คือ ประเทศญี่ปุ่นมีนโยบายทางการเมืองที่โปร่งใสและน่าเชื่อถือ โดยมีระดับความเห็นด้วย ปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) ส่วนลำดับสุดท้ายคือ รัฐบาลญี่ปุ่นให้ความสำคัญต่อแรงงานต่างด้าว ที่มีระดับความเห็นด้วย ปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$)

ปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ 16 ระดับความเห็นด้วยของปัจจัยผลักดันด้านเศรษฐกิจ โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ปัจจัยผลักดันด้านเศรษฐกิจ	ระดับความเห็นด้วย					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ปัญหาเศรษฐกิจในประเทศไทย ส่งผลต่อความมั่นคงในการดำเนินชีวิตของท่าน	46 12.64%	149 40.93%	124 34.07%	33 9.07%	12 3.30%	3.50	0.940	มาก	1
2. ท่านประสบปัญหาการจ้างงานด้วยอัตราค่าจ้างที่ไม่เหมาะสม	37 10.16%	67 18.41%	159 43.68%	76 20.88%	25 6.87%	3.04	1.037	ปานกลาง	3
3. ค่าครองชีพในสังคมไทยไม่สอดคล้องต่อรายได้ของท่าน	66 18.13%	103 28.30%	107 29.40%	68 18.68%	20 5.49%	3.34	1.139	ปานกลาง	2
4. สายอาชีพของท่านมีอัตราการว่างงานสูงในประเทศไทย	33 9.07%	44 12.09%	145 39.84%	92 25.27%	50 13.74%	2.77	1.113	ปานกลาง	4
ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวม						3.10	0.819	ปานกลาง	

จากตารางที่ 16 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้วยต่อปัจจัยผลักดันด้านเศรษฐกิจในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายละเอียด ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยว่าปัญหาเศรษฐกิจในประเทศไทย ส่งผลต่อความมั่นคงในการดำเนินชีวิต เป็นอันดับที่ 1 โดยมีระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.50$) รองลงมาในลำดับที่ 2 คือ ค่าครองชีพในสังคมไทยไม่สอดคล้องต่อรายได้ โดยมีระดับความเห็นด้วยอยู่ที่ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.50$) ต่อมาคือ การประสบปัญหาการจ้างงานด้วยอัตราค่าจ้างที่ไม่เหมาะสม ในลำดับที่ 3 โดยมีระดับความเห็นด้วยที่ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$) ส่วนลำดับสุดท้ายคือ สายอาชีพของท่านมีอัตราการว่างงานสูงในประเทศไทย โดยมีระดับความเห็นด้วย ปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$)

ปัจจัยผลักดันด้านสังคม

ตารางที่ 17 ระดับความเห็นด้วยของปัจจัยผลักดันด้านสังคม โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ปัจจัยผลักดันด้านสังคม	ระดับความเห็นด้วย					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ประชาชนขาดการสนับสนุนและพัฒนาในสายอาชีพของตน	60 16.48%	157 43.13%	128 35.16%	12 3.29%	7 1.92%	3.69	0.853	มาก	6
2. สิทธิหรือสวัสดิการสังคมที่ได้รับ ไม่เพียงพอหรือไม่ได้มาตรฐาน	85 23.35%	131 35.98%	121 33.24%	20 5.49%	7 1.92%	3.73	0.944	มาก	5
3. การคมนาคมและขนส่งมวลชนของไทยมีทางเลือกจำกัด ยากต่อการเข้าถึง	146 40.11%	134 36.81%	63 17.30%	16 4.39%	5 1.37%	4.09	0.931	มาก	3
4. การคมนาคมและระบบขนส่งมวลชนของไทยไม่ได้มาตรฐาน เช่นไม่สะอาด หรือไม่ตรงเวลา	183 50.27%	112 30.76%	49 13.46%	14 3.84%	6 1.64%	4.24	0.940	มากที่สุด	1
5. สังคมไทยขาดความเข้าใจในสิทธิและเสรีภาพ ทั้งต่อส่วนรวมและต่อตนเอง	140 38.46%	124 34.06%	78 21.42%	19 5.22%	3 0.82%	4.04	0.939	มาก	4
6. สังคมไทยขาดความเป็นระเบียบวินัย และขาดการปลูกฝังที่ดี	169 46.42%	116 31.86%	56 15.38%	18 4.94%	5 1.37%	4.17	0.956	มาก	2
ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวม						3.99	0.740	มาก	

จากตารางที่ 17 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้วยต่อปัจจัยผลักดันด้านสังคมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า การคมนาคมและระบบขนส่งมวลชนของไทยไม่ได้มาตรฐาน เช่นไม่สะอาด หรือไม่ตรงเวลา มีผู้ตอบแบบสอบถามเลือกเป็นอันดับที่ 1 โดยมีระดับความเห็นด้วย มากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$) ต่อมาในลำดับที่ 2 คือ สังคมไทยขาดความเป็นระเบียบวินัย และขาดการปลูกฝังที่ดี ซึ่งมีระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 4.17$) ส่วนลำดับที่ 3 คือ การคมนาคมและขนส่งมวลชนของไทยมีทางเลือกจำกัด ยากต่อการเข้าถึง มีระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 4.05$) ต่อมาในลำดับที่ 4 คือ สังคมไทยขาดความเข้าใจในสิทธิและเสรีภาพทั้งต่อส่วนรวมและต่อตนเอง โดยมีระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 4.04$) ส่วนลำดับที่ 5 คือ สิทธิหรือสวัสดิการสังคมที่ได้รับ ไม่เพียงพอหรือไม่ได้มาตรฐาน โดยมีระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.73$) และในลำดับที่ 6 คือ ประชาชนขาดการสนับสนุนและพัฒนาในสายอาชีพของตน โดยมีระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.69$)

ปัจจัยผลักดันด้านวัฒนธรรม

ตารางที่ 18 ระดับความเห็นด้วยของปัจจัยผลักดันด้านวัฒนธรรม โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ปัจจัยผลักดันด้านวัฒนธรรม	ระดับความเห็นด้วย					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. สังคมไทยไม่สามารถชี้แจงหรือโต้แย้งผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่าหรืออาวุโสกว่า	54 14.84%	126 34.62%	132 36.26%	39 10.71%	13 3.57%	3.46	0.988	มาก	3
2. ประวัติศาสตร์หรือวัฒนธรรมไทย ไม่เปิดกว้างต่อการต่อยอดหรือดัดแปลงให้มีความร่วมสมัย	71 19.51%	116 31.87%	133 36.54%	38 10.44%	6 1.65%	3.57	0.972	มาก	2
3. ระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทย ส่งผลต่อการดำรงชีพของท่าน	84 23.08%	123 33.79%	122 33.52%	28 7.69%	7 1.92%	3.68	0.974	มาก	1
ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวม						3.57	0.785	มาก	

จากตารางที่ 18 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้วยต่อปัจจัยผลักดันด้านวัฒนธรรมในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.57$) ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยส่งผลต่อการดำรงชีพ มีผู้เห็นด้วยมากเป็นอันดับที่ 1 ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.68$) ต่อมาในอันดับที่ 2 คือ ประวัติศาสตร์หรือวัฒนธรรมไทย ไม่เปิดกว้างต่อการต่อยอดหรือดัดแปลงให้มีความร่วมสมัย มีระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.57$) และในลำดับที่ 3 คือ สังคมไทยไม่สามารถชี้แจงหรือโต้แย้งผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่าหรืออาวุโสกว่า ที่มีระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.46$)

ปัจจัยผลักดันด้านการเมือง

ตารางที่ 19 ระดับความเห็นด้วยของปัจจัยผลักดันด้านการเมือง โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ปัจจัยผลักดัน ด้านการเมือง	ระดับความเห็นด้วย					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. นโยบายทางการเมือง ของไทยขาดการสนับสนุน ด้านการศึกษาในประเทศ อย่างเพียงพอและมี มาตรฐาน	91 25.00%	149 40.93%	95 26.10%	22 6.04%	7 1.92%	3.81	0.945	มาก	1
2. ความขัดแย้งทาง การเมืองของกลุ่มคนต่าง ๆ ส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ ของท่าน	72 19.78%	129 35.44%	118 32.42%	30 8.24%	15 4.12%	3.58	1.026	มาก	3
3. การทุจริตทางการเมือง และการบริหารประเทศ ส่งผลต่อชีวิตประจำวันของ ท่าน	92 25.27%	125 34.34%	103 28.30%	31 8.52%	13 3.57%	3.69	1.052	มาก	2
4. ความไม่สงบทาง การเมืองเป็นระยะเวลานาน ทำให้เกิดความไม่แน่นอน ในอาชีพและการดำรงชีพ ของท่าน	77 21.15%	112 30.77%	117 32.14%	43 11.81%	15 4.12%	3.53	1.077	มาก	4
5. นโยบายทางการเมืองใน ปัจจุบัน ไม่สอดคล้องต่อ ประกอบอาชีพในสายงาน ของท่าน	55 15.11%	89 24.45%	141 38.74%	57 15.66%	22 6.04%	3.26	1.085	ปาน กลาง	5
ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวม						3.57	0.847	มาก	

จากตารางที่ 19 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้วยต่อปัจจัยผลักดันด้านการเมือง ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.57$) ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า อันดับที่ 1 คือนโยบายทางการเมืองของไทยขาดการสนับสนุนด้านการศึกษาในประเทศอย่างเพียงพอและมีมาตรฐาน โดยมีระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.81$) ต่อมาในลำดับที่ 2 คือการทุจริตทางการเมืองและการบริหารประเทศ ส่งผลต่อชีวิตประจำวัน มีระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.69$) ต่อมาคือความขัดแย้งทางการเมืองของกลุ่มคนต่าง ๆ ส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของท่าน เป็นลำดับ 3 โดยมีระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.58$) ต่อมาในลำดับที่ 4 คือ ความไม่สงบทางการเมืองเป็นระยะเวลานานทำให้เกิดความไม่แน่นอนในอาชีพและการดำรงชีพของท่าน ซึ่งมีระดับความเห็นด้วย มาก ($\bar{X} = 3.53$) และในลำดับที่ 5 ซึ่งเป็นลำดับสุดท้ายคือ นโยบายทางการเมืองในปัจจุบัน ไม่สอดคล้องต่อประกอบอาชีพในสายงานของท่าน ที่มีระดับความเห็นด้วย ปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$)

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยวิธี Independent Sample T-test เมื่อการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรเป็นข้อมูลเชิงกลุ่มแบบ 2 กลุ่ม ส่วนกรณีการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นเป็นข้อมูลที่มีมากกว่าสองตัวเลือกขึ้นไป และมีตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณนั้น ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบ One-Way Analysis of Variance (ANOVA) ซึ่งหากมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติจะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้กับกลุ่มตัวอย่าง

ด้านปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 คุณลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ระดับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.1

H_0 : เพศที่ต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่ต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่ต่างกัน

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านเศรษฐกิจ	1. ชาย	113	3.89	0.556	3.112	0.002**
	2. หญิง	251	3.70	0.556		
ด้านสังคม	1. ชาย	113	3.62	0.511	-0.179	0.858
	2. หญิง	251	3.63	0.570		
ด้านวัฒนธรรม	1. ชาย	113	2.76	0.875	-0.358	0.721
	2. หญิง	251	2.79	0.776		
ด้านการเมือง	1. ชาย	113	3.36	0.710	0.554	0.580
	2. หญิง	251	3.32	0.733		

หมายเหตุ : ** ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 20 การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Sample T-test พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.002 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Sample T-test พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.858 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Sample T-test พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.721 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Sample T-test พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.580 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.2

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ

ปัจจัยดึงดูด การเคลื่อนย้าย ถิ่นฐาน	อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านเศรษฐกิจ	1. 17-22 ปี	26	3.77	0.552	2.033	0.109
	2. 23-28 ปี	175	3.73	0.547		
	3. 29-34 ปี	110	3.71	0.619		
	4. 35 ปีขึ้นไป	53	3.93	0.475		

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัย
ดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ (ต่อ)

ปัจจัยดึงดูด การเคลื่อนย้าย ถิ่นฐาน	อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านสังคม	1. 17-22 ปี	26	3.55	0.571	2.980	0.031*
	2. 23-28 ปี	175	3.61	0.553		
	3. 29-34 ปี	110	3.57	0.553		
	4. 35 ปีขึ้นไป	53	3.83	0.503		
ด้านวัฒนธรรม	1. 17-22 ปี	26	2.80	0.817	1.789	0.149
	2. 23-28 ปี	175	2.73	0.787		
	3. 29-34 ปี	110	2.75	0.841		
	4. 35 ปีขึ้นไป	53	3.01	0.780		
ด้านการเมือง	1. 17-22 ปี	26	3.53	0.656	0.973	0.405
	2. 23-28 ปี	175	3.34	0.735		
	3. 29-34 ปี	110	3.27	0.769		
	4. 35 ปีขึ้นไป	53	3.35	0.618		

จากตารางที่ 21 การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันอัน
ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-
way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.109 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธ
สมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่น
ฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัย
ดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการ
ทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.031 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าอายุที่
แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัย
ดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA
ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.149 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0)
จึงสรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม ไม่
แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อบัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.405 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อบัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับบัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่

บัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	อายุ	23-28 ปี	29-34 ปี	35 ปีขึ้นไป
ด้านสังคม	17-22 ปี	-0.05 (0.623)	-0.14 (0.910)	-0.27 (0.038)*
	23-28 ปี	0	0.43 (0.067)	-0.21 (0.086)*
	29-34 ปี		0	-0.25 (0.005)*

จากตารางที่ 22 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับบัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ พบว่า

1. กลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 17-22 ปี เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 23-28 ปี และ 29-34 ปี พบว่าไม่มีความแตกต่าง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป พบว่าแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 17-22 ปี มีค่าเฉลี่ยของบัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม น้อยกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไปเท่ากับ 0.27

2. กลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 23-28 ปี เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 29-34 ปี พบพบว่าไม่มีความแตกต่าง แต่เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป พบว่าแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 23-28 ปี มีค่าเฉลี่ยของบัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม น้อยกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไปเท่ากับ 0.21

3. กลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 29-34 ปี เมื่อเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป พบว่า แตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 29-34 ปี มีค่าเฉลี่ยของบัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม น้อยกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไปเท่ากับ 0.25

สมมติฐานข้อที่ 1.3

H_0 : ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อบัณฑิตงูการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อบัณฑิตงูการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของบัณฑิตงูการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อบัณฑิตงูการเคลื่อนย้ายส่วนบุคคล ด้านประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น

บัณฑิตงูการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านเศรษฐกิจ	1. ปริญญาตรี	55	3.83	0.558	0.597	0.665
	2. ปริญญาโท	105	3.76	0.616		
	3. ปริญญาเอกขึ้นไป	71	3.81	0.540		
	4. นักเรียนโรงเรียนภาษา	87	3.71	0.540		
	5. นักเรียนแลกเปลี่ยน	46	3.71	0.529		
ด้านสังคม	1. ปริญญาตรี	55	3.70	0.543	0.921	0.451
	2. ปริญญาโท	105	3.69	0.563		
	3. ปริญญาเอกขึ้นไป	71	3.59	0.565		
	4. นักเรียนโรงเรียนภาษา	87	3.57	0.501		
	5. นักเรียนแลกเปลี่ยน	46	3.59	0.611		
ด้านวัฒนธรรม	1. ปริญญาตรี	55	2.79	0.850	0.272	0.896
	2. ปริญญาโท	105	2.78	0.900		
	3. ปริญญาเอกขึ้นไป	71	2.72	0.816		
	4. นักเรียนโรงเรียนภาษา	87	2.80	0.714		
	5. นักเรียนแลกเปลี่ยน	46	2.88	0.707		
ด้านการเมือง	1. ปริญญาตรี	55	3.36	0.864	0.329	0.858
	2. ปริญญาโท	105	3.34	0.731		
	3. ปริญญาเอกขึ้นไป	71	3.26	0.729		
	4. นักเรียนโรงเรียนภาษา	87	3.35	0.620		
	5. นักเรียนแลกเปลี่ยน	46	3.40	0.734		

จากตารางที่ 23 การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านประเภทของการศึกษาในประเทศญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.665 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าประเภทของการศึกษาในประเทศญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านประเภทของการศึกษาในประเทศญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.451 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าประเภทของการศึกษาในประเทศญี่ปุ่นที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านประเภทของการศึกษาในประเทศญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.896 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าประเภทของการศึกษาในประเทศญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านประเภทของการศึกษาในประเทศญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.858 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าประเภทของการศึกษาในประเทศญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง ไม่แตกต่างกัน

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

สมมติฐานข้อที่ 1.4

H_0 : ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาแตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาแตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านเศรษฐกิจ	1. ไม่เกินหนึ่งปี	115	3.73	0.539	0.834	0.435
	2. สองปี	83	3.83	0.587		
	3. สองปีขึ้นไป	166	3.75	0.568		
ด้านสังคม	1. ไม่เกินหนึ่งปี	115	3.61	0.546	0.346	0.708
	2. สองปี	83	3.67	0.526		
	3. สองปีขึ้นไป	166	3.62	0.572		
ด้านวัฒนธรรม	1. ไม่เกินหนึ่งปี	115	2.84	0.719	2.826	0.061
	2. สองปี	83	2.92	0.767		
	3. สองปีขึ้นไป	166	2.68	0.874		
ด้านการเมือง	1. ไม่เกินหนึ่งปี	115	3.30	0.703	0.235	0.791
	2. สองปี	83	3.37	0.604		
	3. สองปีขึ้นไป	166	3.35	0.796		

จากตารางที่ 24 การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.435 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.708 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.061 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.791 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.5

H_0 : ประสบการณ์การทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประสบการณ์การทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประสบการณ์การทำงานในประเทศไทย

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	ประสบการณ์การทำงานในประเทศไทย	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านเศรษฐกิจ	1. มีประสบการณ์	55	3.82	0.558	0.712	0.478
	2. ไม่มีประสบการณ์	105	3.75	0.616		
ด้านสังคม	1. มีประสบการณ์	55	3.69	0.543	0.104	0.917
	2. ไม่มีประสบการณ์	105	3.68	0.562		
ด้านวัฒนธรรม	1. มีประสบการณ์	55	2.78	0.849	0.026	0.980
	2. ไม่มีประสบการณ์	105	2.78	0.899		
ด้านการเมือง	1. มีประสบการณ์	55	3.36	0.863	0.118	0.907
	2. ไม่มีประสบการณ์	105	3.34	0.730		

จากตารางที่ 25 การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Sample T-test พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.478 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าประสบการณ์การทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกัน มีปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Sample T-test พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.917 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าประสบการณ์การทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกัน มีปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Sample T-test พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.980 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าประสบการณ์การทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกัน มีปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Sample T-test พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.907 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าประสบการณ์การทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกัน มีปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง ไม่แตกต่างกัน

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

สมมติฐานข้อที่ 1.6

H_0 : ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านเศรษฐกิจ	1. N5	44	4.00	0.525	3.798	0.005**
	2. N4	36	3.90	0.498		
	3. N3	86	3.75	0.570		
	4. N2	126	3.69	0.639		
	5. N1	72	3.66	0.604		
ด้านสังคม	1. N5	44	3.69	0.638	1.037	0.388
	2. N4	36	3.70	0.523		
	3. N3	86	3.59	0.585		
	4. N2	126	3.57	0.499		
	5. N1	72	3.69	0.556		
ด้านวัฒนธรรม	1. N5	44	2.84	0.896	0.731	0.571
	2. N4	36	2.82	0.947		
	3. N3	86	2.88	0.781		
	4. N2	126	2.70	0.757		
	5. N1	72	2.75	0.798		
ด้านการเมือง	1. N5	44	3.45	0.815	0.576	0.680
	2. N4	36	3.33	0.757		
	3. N3	86	3.35	0.638		
	4. N2	126	3.33	0.644		
	5. N1	72	3.24	0.877		

หมายเหตุ : ** หมายถึง ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 26 การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.005 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.388 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.571 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.680 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง ไม่แตกต่างกัน

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทยในประเทศ
ญี่ปุ่นเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามความสามารถทาง
ภาษาญี่ปุ่นเป็นรายคู่

ปัจจัยดึงดูด การเคลื่อนย้าย ถิ่นฐาน	ความสามารถ ทางภาษาญี่ปุ่น	N4	N3	N2	N1
ด้านเศรษฐกิจ	N5	0.10 (0.400)	0.25 (0.012)*	0.31 (0.001)**	0.34 (0.001)**
	N4	0	0.15 (0.163)	0.21 (0.044)*	0.23 (0.038)*
	N3		0	0.05 (0.455)	0.08 (0.354)
	N2			0	0.02 (0.769)

หมายเหตุ : * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 27 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทย
ในประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามความ
สามารถทางภาษาญี่ปุ่น เป็นรายคู่ พบว่า

1. กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N5 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่ม
นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N4 พบว่า ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับ
กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N3 พบว่า แตกต่างกันโดยกลุ่มนักเรียน
ที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N5 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้าน
เศรษฐกิจ น้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N3 เท่ากับ 0.25 และเมื่อ
เปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N2 พบว่า แตกต่างกันโดย
กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N5 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้าย
ถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ น้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N2 เท่ากับ 0.31
และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N1 พบว่า แตกต่างกัน
โดยกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N5 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้าย
ถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ น้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N1 เท่ากับ 0.34

1. กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N4 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่ม
นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N3 พบว่า ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับ
กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N2 พบว่า แตกต่างกันโดยกลุ่มนักเรียน

ที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N4 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ น้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N2 เท่ากับ 0.21 และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N1 พบว่า แตกต่างกันโดยกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N4 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ น้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N1 เท่ากับ 0.23

2. กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N3 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N2 และระดับ N1 พบว่า ไม่แตกต่างกัน

3. กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N2 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N1 พบว่า ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.7

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านเศรษฐกิจ	1. ต่ำกว่า 50,000 เยน	39	3.74	0.565	0.085	0.995
	2. 50,001-100,000 เยน	72	3.75	0.521		
	3. 100,001-150,000 เยน	109	3.76	0.546		
	4. 150,001-200,000 เยน	58	3.73	0.555		
	5. 200,001-250,000 เยน	27	3.80	0.630		
	6. มากกว่า 250,000 เยน	59	3.77	0.635		
ด้านสังคม	1. ต่ำกว่า 50,000 เยน	39	3.47	0.675	1.349	0.243
	2. 50,001-100,000 เยน	72	3.67	0.498		
	3. 100,001-150,000 เยน	109	3.57	0.543		
	4. 150,001-200,000 เยน	58	3.66	0.524		
	5. 200,001-250,000 เยน	27	3.76	0.541		
	6. มากกว่า 250,000 เยน	59	3.67	0.565		

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัย
ดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ต่อ)

ปัจจัยดึงดูด การเคลื่อนย้าย ถิ่นฐาน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านวัฒนธรรม	1. ต่ำกว่า 50,000 เยน	39	2.81	0.815	2.141	0.060
	2. 50,001-100,000 เยน	72	2.96	0.763		
	3. 100,001-150,000 เยน	109	2.75	0.813		
	4. 150,001-200,000 เยน	58	2.87	0.702		
	5. 200,001-250,000 เยน	27	2.74	0.843		
	6. มากกว่า 250,000 เยน	59	2.53	0.882		
ด้านการเมือง	1. ต่ำกว่า 50,000 เยน	39	3.35	0.649	3.574	0.004**
	2. 50,001-100,000 เยน	72	3.46	0.683		
	3. 100,001-150,000 เยน	109	3.34	0.715		
	4. 150,001-200,000 เยน	58	3.38	0.620		
	5. 200,001-250,000 เยน	27	3.54	0.797		
	6. มากกว่า 250,000 เยน	59	3.00	0.818		

หมายเหตุ : ** หมายถึง ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 28 การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่
แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ โดยใช้การวิเคราะห์
สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.995 นั่นคือ ไม่สามารถ
ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูด
การเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันอัน
ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way
ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.243 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก
(H_0) จึงสรุปได้ว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน
ด้านสังคม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันอัน
ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way
ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.060 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก
(H_0) จึงสรุปได้ว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน
ด้านวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.004 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง แตกต่างกัน

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเป็นรายคู่

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	50,001-100,000 เยน	100,001-150,000 เยน	150,001-200,000 เยน	200,001-250,000 เยน	มากกว่า 250,000 เยน
ด้านการเมือง	ต่ำกว่า 50,000 เยน	-0.11 (0.415)	0.00 (0.958)	-0.03 (0.808)	-0.19 (0.277)	0.34 (0.019)*
	50,001-100,000 เยน	0	0.12 (0.258)	0.07 (0.526)	-0.07 (0.625)	0.46 (0.000)**
	100,001-150,000 เยน		0	-0.04 (0.712)	-0.20 (0.190)	0.34 (0.003)**
	150,001-200,000 เยน			0	-0.15 (0.341)	0.38 (0.004)**
	200,001-250,000 เยน				0	0.54 (0.001)**

หมายเหตุ : * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 29 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นรายคู่ พบว่า

1. กลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 50,000 เยน เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001-100,000 เยน 100,001-150,000 เยน 150,001-200,000 เยน และ 200,001-250,000 เยน พบว่าไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 250,000 เยน พบว่าแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 50,000 เยน มีระดับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง น้อยกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 250,000 เยน เท่ากับ 0.34

5. กลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 200,001-250,000 เยน เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 250,000 เยน พบว่าแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 200,001-250,000 เยน มีระดับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง น้อยกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 250,000 เยน เท่ากับ 0.54

สมมติฐานข้อที่ 2 คุณลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ระดับปัจจัย
ผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.1

H_0 : คุณลักษณะด้านเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน
ในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : คุณลักษณะด้านเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน
ในระดับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัย
ผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ

ปัจจัยผลักดัน การเคลื่อนย้าย ถิ่นฐาน	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านเศรษฐกิจ	1. ชาย	113	3.31	0.804	2.233	0.026*
	2. หญิง	251	3.10	0.820		
ด้านสังคม	1. ชาย	113	4.14	0.638	2.514	0.012*
	2. หญิง	251	3.93	0.774		
ด้านวัฒนธรรม	1. ชาย	113	3.70	0.800	2.108	0.036*
	2. หญิง	251	3.52	0.774		
ด้านการเมือง	1. ชาย	113	3.80	0.753	3.411	0.001**
	2. หญิง	251	3.48	0.869		

หมายเหตุ : ** หมายถึง ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

* หมายถึง ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 30 การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันอัน
ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ
Independent Sample T-test พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.026 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก
(H_0) จึงสรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกัน มีปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ
แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัย
ผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Sample
T-test พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.012 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าเพศที่
แตกต่างกัน มีปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อบัจจัย
ผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Sample
T-test พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.036 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าเพศที่
แตกต่างกัน มีปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อบัจจัย
ผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Sample
T-test พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.001 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าเพศที่
แตกต่างกัน มีปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.2

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อบัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่ไม่
แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อบัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่
แตกต่างกัน

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัย
ผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อบัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ

ปัจจัยผลักดัน การเคลื่อนย้าย ถิ่นฐาน	อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านเศรษฐกิจ	1. 17-22 ปี	26	3.38	0.813	1.284	0.280
	2. 23-28 ปี	175	3.21	0.794		
	3. 29-34 ปี	110	3.08	0.889		
	4. 35 ปีขึ้นไป	53	3.10	0.741		
ด้านสังคม	1. 17-22 ปี	26	3.96	0.826	0.102	0.959
	2. 23-28 ปี	175	3.99	0.710		
	3. 29-34 ปี	110	4.00	0.820		
	4. 35 ปีขึ้นไป	53	4.04	0.627		
ด้านวัฒนธรรม	1. 17-22 ปี	26	3.87	0.924	2.004	0.113
	2. 23-28 ปี	175	3.58	0.759		
	3. 29-34 ปี	110	3.47	0.825		
	4. 35 ปีขึ้นไป	53	3.62	0.687		

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัย
ผลัดดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ (ต่อ)

ปัจจัยผลัดดัน การเคลื่อนย้าย ถิ่นฐาน	อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านการเมือง	1. 17-22 ปี	26	3.75	0.890	1.795	0.148
	2. 23-28 ปี	175	3.65	0.842		
	3. 29-34 ปี	110	3.45	0.884		
	4. 35 ปีขึ้นไป	53	3.51	0.739		

จากตารางที่ 31 การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลัดดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.280 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลัดดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลัดดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.959 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลัดดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลัดดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.113 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลัดดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลัดดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.148 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลัดดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.3

H_0 : ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น

ปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านเศรษฐกิจ	1. ปริญญาตรี	55	3.24	0.847	2.548	0.039*
	2. ปริญญาโท	105	3.01	0.844		
	3. ปริญญาเอกขึ้นไป	71	3.11	0.838		
	4. นักเรียนโรงเรียนภาษา	87	3.22	0.820		
	5. นักเรียนแลกเปลี่ยน	46	3.43	0.616		
ด้านสังคม	1. ปริญญาตรี	55	3.96	0.775	1.060	0.376
	2. ปริญญาโท	105	4.04	0.686		
	3. ปริญญาเอกขึ้นไป	71	3.91	0.818		
	4. นักเรียนโรงเรียนภาษา	87	3.94	0.748		
	5. นักเรียนแลกเปลี่ยน	46	4.17	0.668		
ด้านวัฒนธรรม	1. ปริญญาตรี	55	3.69	0.767	1.031	0.391
	2. ปริญญาโท	105	3.53	0.832		
	3. ปริญญาเอกขึ้นไป	71	3.46	0.830		
	4. นักเรียนโรงเรียนภาษา	87	3.59	0.732		
	5. นักเรียนแลกเปลี่ยน	46	3.68	0.723		
ด้านการเมือง	1. ปริญญาตรี	55	3.54	1.026	1.316	0.263
	2. ปริญญาโท	105	3.51	0.874		
	3. ปริญญาเอกขึ้นไป	71	3.52	0.912		
	4. นักเรียนโรงเรียนภาษา	87	3.59	0.680		
	5. นักเรียนแลกเปลี่ยน	46	3.83	0.707		

หมายเหตุ : * หมายถึง ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 32 การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านประเภทของการศึกษา ในญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.039 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่นที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.376 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่นที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.391 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่นที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.263 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่นที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง ไม่แตกต่างกัน

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่นเป็นรายคู่

ปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น	ปริญญาโท	ปริญญาเอกขึ้นไป	นักเรียนโรงเรียนภาษา	นักเรียนแลกเปลี่ยน
ด้านเศรษฐกิจ	ปริญญาตรี	0.23 (0.088)	0.13 (0.355)	0.02 (0.888)	-0.19 (0.233)
	ปริญญาโท	0	-0.09 (0.442)	-0.21 (0.073)	-0.42 (0.003)**
	ปริญญาเอกขึ้นไป		0	-0.11 (0.374)	-0.32 (0.033)*
	นักเรียนโรงเรียนภาษา			0	-0.21 (0.150)

จากตารางที่ 33 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น เป็นรายคู่ พบว่า

1. กลุ่มนักเรียนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนปริญญาโท นักเรียนปริญญาเอกขึ้นไป นักเรียนโรงเรียนภาษา และนักเรียนแลกเปลี่ยน พบว่าไม่แตกต่างกัน

2. กลุ่มนักเรียนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโทเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนปริญญาเอกขึ้นไป และนักเรียนโรงเรียนภาษา พบว่า ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนแลกเปลี่ยน พบว่าแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโท มีระดับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ น้อยกว่า กลุ่มนักเรียนแลกเปลี่ยน เท่ากับ 0.42

3. กลุ่มนักเรียนที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกขึ้นไปเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนโรงเรียนภาษา พบว่า ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนแลกเปลี่ยน พบว่าแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาเอกขึ้นไป มีระดับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ น้อยกว่า กลุ่มนักเรียนแลกเปลี่ยน เท่ากับ 0.32

4. กลุ่มนักเรียนโรงเรียนภาษาเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนแลกเปลี่ยน พบว่าแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียนโรงเรียนภาษา มีระดับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ น้อยกว่า กลุ่มนักเรียนแลกเปลี่ยน เท่ากับ 0.21

สมมติฐานข้อที่ 2.4

H_0 : ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 34 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านเศรษฐกิจ	1. ไม่เกินหนึ่งปี	115	3.26	0.692	1.502	0.224
	2. สองปี	83	3.20	0.825		
	3. สองปีขึ้นไป	166	3.09	0.892		
ด้านสังคม	1. ไม่เกินหนึ่งปี	115	3.89	0.760	1.689	0.186
	2. สองปี	83	4.04	0.693		
	3. สองปีขึ้นไป	166	4.05	0.745		
ด้านวัฒนธรรม	1. ไม่เกินหนึ่งปี	115	3.56	0.725	0.018	0.982
	2. สองปี	83	3.58	0.734		
	3. สองปีขึ้นไป	166	3.58	0.853		
ด้านการเมือง	1. ไม่เกินหนึ่งปี	115	3.58	0.794	0.888	0.412
	2. สองปี	83	3.48	0.756		
	3. สองปีขึ้นไป	166	3.63	0.923		

จากตารางที่ 34 การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.224 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.186 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.982 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.412 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2.5

H_0 : ประสบการณ์การทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประสบการณ์การทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประสบการณ์การทำงานในประเทศไทย

ปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	ประสบการณ์การทำงานในประเทศไทย	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านเศรษฐกิจ	1. มีประสบการณ์	55	3.24	0.847	1.645	0.102
	2. ไม่มีประสบการณ์	105	3.01	0.844		
ด้านสังคม	1. มีประสบการณ์	55	3.96	0.775	-0.623	0.534
	2. ไม่มีประสบการณ์	105	4.04	0.686		
ด้านวัฒนธรรม	1. มีประสบการณ์	55	3.69	0.767	1.216	0.226
	2. ไม่มีประสบการณ์	105	3.53	0.832		
ด้านการเมือง	1. มีประสบการณ์	55	3.54	1.026	0.178	0.859
	2. ไม่มีประสบการณ์	105	3.51	0.874		

จากตารางที่ 35 การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านประสิทธิภาพการทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Sample T-test พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.102 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าประสิทธิภาพการทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกัน มีปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านประสิทธิภาพการทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Sample T-test พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.534 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าประสิทธิภาพการทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกัน มีปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านประสิทธิภาพการทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Sample T-test พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.226 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าประสิทธิภาพการทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกัน มีปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านประสิทธิภาพการทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Independent Sample T-test พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.859 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าประสิทธิภาพการทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกัน มีปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง ไม่แตกต่างกัน

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

สมมติฐานข้อที่ 2.6

H_0 : ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น

ปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านเศรษฐกิจ	1. N5	44	3.30	1.096	3.684	0.006**
	2. N4	36	3.08	0.819		
	3. N3	86	3.30	0.744		
	4. N2	126	3.23	0.691		
	5. N1	72	2.86	0.856		
ด้านสังคม	1. N5	44	3.97	0.805	0.130	0.971
	2. N4	36	4.06	0.665		
	3. N3	86	4.00	0.729		
	4. N2	126	4.00	0.661		
	5. N1	72	3.96	0.883		
ด้านวัฒนธรรม	1. N5	44	3.58	0.827	0.416	0.797
	2. N4	36	3.54	0.906		
	3. N3	86	3.67	0.705		
	4. N2	126	3.54	0.765		
	5. N1	72	3.54	0.836		
ด้านการเมือง	1. N5	44	3.53	0.998	0.417	0.797
	2. N4	36	3.65	1.064		
	3. N3	86	3.65	0.745		
	4. N2	126	3.56	0.768		
	5. N1	72	3.50	0.888		

หมายเหตุ : ** หมายถึง ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 36 การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.006 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.971 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.797 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันอันส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.797 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่าความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลกดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง ไม่แตกต่างกัน

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

ตารางที่ 37 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นเป็นรายคู่

ปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น	N4	N3	N2	N1
ด้านเศรษฐกิจ	N5	0.21 (0.231)	0.00 (0.991)	0.07 (0.606)	0.43 (0.005)**
	N4	0	-0.21 (0.178)	-0.14 (0.343)	0.21 (0.185)
	N3		0	0.07 (0.529)	0.43 (0.001)**
	N2			0	0.36 (0.002)**

จากตารางที่ 37 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น เป็นรายคู่ พบว่า

1. กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N5 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N4 N3 และ N2 พบว่า ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N1 พบว่า แตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N5 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ น้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N1 เท่ากับ 0.43
2. กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N4 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N3 N2 และ N1 พบว่า ไม่แตกต่างกัน
3. กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N3 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N2 พบว่า ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N1 พบว่า แตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N3 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ น้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N1 เท่ากับ 0.43

4. กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N2 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N1 พบว่า แตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N2 มีค่าเฉลี่ยปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ น้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N1 เท่ากับ 0.36

สมมติฐานข้อที่ 2.7

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานในระดับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 38 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านเศรษฐกิจ	1. ต่ำกว่า 50,000 เยน	39	3.38	0.788	1.504	0.188
	2. 50,001-100,000 เยน	72	3.31	0.642		
	3. 100,001-150,000 เยน	109	3.13	0.837		
	4. 150,001-200,000 เยน	58	3.09	0.849		
	5. 200,001-250,000 เยน	27	3.08	0.866		
	6. มากกว่า 250,000 เยน	59	3.03	0.924		
ด้านสังคม	1. ต่ำกว่า 50,000 เยน	39	3.84	0.786	1.146	0.336
	2. 50,001-100,000 เยน	72	4.13	0.732		
	3. 100,001-150,000 เยน	109	3.97	0.764		
	4. 150,001-200,000 เยน	58	3.90	0.683		
	5. 200,001-250,000 เยน	27	4.02	0.788		
	6. มากกว่า 250,000 เยน	59	4.06	0.700		
ด้านวัฒนธรรม	1. ต่ำกว่า 50,000 เยน	39	3.58	0.897	2.397	0.037*
	2. 50,001-100,000 เยน	72	3.76	0.641		
	3. 100,001-150,000 เยน	109	3.54	0.780		
	4. 150,001-200,000 เยน	58	3.43	0.723		
	5. 200,001-250,000 เยน	27	3.84	0.813		
	6. มากกว่า 250,000 เยน	59	3.42	0.874		

ตารางที่ 38 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของปัจจัย
ผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลต่อปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ต่อ)

ปัจจัยผลักดัน การเคลื่อนย้าย ถิ่นฐาน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ด้านการเมือง	1. ต่ำกว่า 50,000 เยน	39	3.62	0.797	1.349	0.243
	2. 50,001-100,000 เยน	72	3.72	0.879		
	3. 100,001-150,000 เยน	109	3.43	0.835		
	4. 150,001-200,000 เยน	58	3.58	0.809		
	5. 200,001-250,000 เยน	27	3.75	1.009		
	6. มากกว่า 250,000 เยน	59	3.57	0.807		

หมายเหตุ : * หมายถึง ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 38 การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.188 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.336 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.037 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ One-way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.243 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จึงสรุปได้ว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 39 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทยในประเทศ
ญี่ปุ่นเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม จำแนกตามรายได้เฉลี่ย
ต่อเดือน เป็นรายคู่

ปัจจัยผลักดัน การเคลื่อนย้าย ถิ่นฐาน	รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน	50,001- 100,000 เยน	100,001- 150,000 เยน	150,001- 200,000 เยน	200,001- 250,000 เยน	มากกว่า 250,000 เยน
ด้านวัฒนธรรม	ต่ำกว่า 50,000 เยน	-0.18 (0.239)	0.04 (0.768)	0.15 (0.352)	-0.25 (0.186)	0.16 (0.311)
	50,001- 100,000 เยน	0	0.22 (0.057)	0.33 (0.016)*	-0.07 (0.667)	0.34 (0.012)*
	100,001- 150,000 เยน		0	0.10 (0.397)	-0.30 (0.073)	0.12 (0.340)
	150,001- 200,000 เยน			0	-0.40 (0.025)*	0.01 (0.928)
	200,001- 250,000 เยน				0	0.42 (0.020)*

จากตารางที่ 39 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนไทย
ในประเทศญี่ปุ่นเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม จำแนกตามรายได้
เฉลี่ยต่อเดือน เป็นรายคู่ พบว่า

1. กลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 50,000 เยน เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่ม
นักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001-100,000 เยน 100,001-150,000 เยน 150,001-200,000 เยน
200,001-250,000 เยน และมากกว่า 250,000 เยนต่อเดือน พบว่าไม่แตกต่างกัน

2. กลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001-100,000 เยน เมื่อเปรียบเทียบกับ
กลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 100,001-150,000 เยน และ 200,001-250,000 เยน พบว่า
ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 150,001-200,000 เยน
พบว่าแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001-100,000 เยน มีระดับ
ปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม น้อยกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
150,001-200,000 เยน เท่ากับ 0.33 และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือน
มากกว่า 250,000 เยน พบว่าแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001-
100,000 เยน มีระดับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม น้อยกว่ากลุ่มนักเรียน
ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 250,000 เยน เท่ากับ 0.34

3. กลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 100,001-150,000 เยน เมื่อเปรียบเทียบกับ
กลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 150,001-200,000 เยน 200,001-250,000 เยน และ
มากกว่า 250,000 เยน พบว่าไม่แตกต่างกัน

4. กลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 150,001-200,000 เยน เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 250,000 เยน พบว่าไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 200,001-250,000 เยน พบว่าแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 150,001-200,000 เยน มีระดับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม น้อยกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 200,001-250,000 เยน เท่ากับ 0.40

5. กลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 200,001-250,000 เยน เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 250,000 เยน พบว่าแตกต่างกัน โดยกลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 200,001-250,000 เยน มีระดับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม น้อยกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 250,000 เยน เท่ากับ 0.42

TNI

บทที่ 5

บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเสนอรายงานผลการศึกษารื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายถิ่นฐานของนักเรียนไทยในญี่ปุ่น

โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ในการศึกษาได้นำข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น เก็บรวบรวมมาได้ จำนวน 364 ฉบับ มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติและทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานและปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น
2. เพื่อศึกษาลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลอันส่งผลให้ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลอันส่งผลให้ปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานแตกต่างกัน

สรุปผลการศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายถิ่นฐานของนักเรียนไทยในญี่ปุ่น

สามารถสรุปผลการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้จำแนกตามเพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 69.00 และเป็นเพศชาย จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 มีอายุระหว่าง 23-28 ปีมากที่สุดจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงมาคืออายุระหว่าง 29-34 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2

กลุ่มนักเรียนส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 รองลงมาคือนักเรียนโรงเรียนภาษา จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 ส่วนระยะเวลาในการศึกษาของกลุ่มประชากรส่วนใหญ่อยู่คือ มากกว่า 2 ปี จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 รองลงมาคือ ไม่เกินหนึ่งปี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 โดยเป็นคนที่มีประสบการณ์ทำงานในประเทศไทยมาก่อน จำนวน 220 คนคิดเป็นร้อยละ 60.4 และไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 กลุ่มประชากรดังกล่าวมีความความสามารถทางภาษา

ญี่ปุ่นในระดับ N2 มากที่สุดจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 และรองลงมาคือระดับ N3 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 และสุดท้ายพบว่าส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่เดือนละ 100,001-150,000 เยน (30,158-45,237 บาท) จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 รองลงมาคือ 50,001-100,000 เยน (15,079-30,158 บาท) ต่อเดือน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 โดยการแปลงค่าเงินบาทอ้างอิงจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ธนาคารกสิกรไทย วันที่ 29 ธันวาคม 2560 รอบที่ 1

ส่วนที่ 2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยวิธี Independent Sample T-test เมื่อการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรเป็นข้อมูลเชิงกลุ่มแบบ 2 กลุ่ม ส่วนกรณีที่มีการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นเป็นข้อมูลที่มีมากกว่าสองตัวเลือกขึ้นไป และมีตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณนั้น ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบ One-Way Analysis of Variance (ANOVA) ซึ่งหากมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติจะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้กับกลุ่มตัวอย่าง

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ระดับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานแตกต่างกัน สามารถสรุปผลออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน

พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ และความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นที่ต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ส่วนคุณลักษณะส่วนบุคคลด้าน อายุ ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานในประเทศไทย และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลต่อปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน

2. ด้านสังคม

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลด้าน อายุ แตกต่างกัน ส่งผลต่อบัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้าย
ถิ่นฐานด้านสังคม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ส่วนคุณลักษณะส่วนบุคคลด้าน เพศ ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น ระยะเวลา
ที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานในประเทศไทย ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นต่างกัน
และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลต่อบัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม ไม่แตกต่างกัน

3. ด้านวัฒนธรรม

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ
ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย
ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ส่งผลต่อบัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้าย
ถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

4. ด้านการเมือง

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ
ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย
ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลด้าน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน ส่งผลต่อ
บัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ส่วนคุณลักษณะส่วนบุคคลด้าน เพศ อายุ ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น
ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานในประเทศไทย และความสามารถทาง
ภาษาญี่ปุ่นที่ต่างกัน ส่งผลต่อบัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 คุณลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ระดับ
บัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานแตกต่างกัน สามารถสรุปผลออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ
ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย
ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่

พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลด้าน เพศ และประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ต่อมาคือความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ส่วนคุณลักษณะส่วนบุคคลด้าน อายุ ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านเศรษฐกิจ ไม่แตกต่างกัน

2. ด้านสังคม

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลด้าน เพศ ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ส่วนคุณลักษณะส่วนบุคคลด้าน อายุ ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านสังคม ไม่แตกต่างกัน

3. ด้านวัฒนธรรม

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลด้าน เพศ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ส่วนคุณลักษณะส่วนบุคคลด้าน อายุ ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย และความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกัน

4. ด้านการเมือง

ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลด้าน เพศ ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ส่วนคุณลักษณะส่วนบุคคลด้าน อายุ ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลต่อปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานด้านการเมือง ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายถิ่นฐานของนักเรียนไทยในญี่ปุ่น ผู้ศึกษามีประเด็นในการอภิปรายดังต่อไปนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

1. ด้านเศรษฐกิจ พบว่า เพศ และความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นมีผลต่อการย้ายถิ่นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ (เฉลิมพล แจ่มจันทร์; และอรไท โสภารัตน์. 2555) ที่พบว่า ภาษา เป็นปัจจัยกำหนดอันสำคัญในการตัดสินใจผ่านกระยะยาวของคนญี่ปุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ และสอดคล้องกับ (กมลพร สอนศรี. 2557) ที่พบว่าเพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการย้ายถิ่นของแรงงานฝีมือชาวฟิลิปปินส์ในประเทศไทย

2. ด้านสังคม พบว่า อายุ มีผลต่อการย้ายถิ่นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ (เฉลิมพล แจ่มจันทร์; และอรไท โสภารัตน์. 2555) ที่พบว่า สังคมและผู้คนที่ท้องถิ่น เป็นปัจจัยกำหนดความสำคัญของชาวญี่ปุ่นในการผ่านกระยะยาว ณ จังหวัดเชียงใหม่ และสอดคล้องกับ (กมลพร สอนศรี. 2557) ที่พบว่า ปัจจัยด้านสังคมแวดล้อมเป็นปัจจัยดึงดูดอันดับสองที่มีอิทธิพลต่อการย้ายถิ่นของแรงงานฝีมือ ชาวฟิลิปปินส์ในประเทศไทย

3. ด้านการเมือง พบว่า รายได้ ส่งผลต่อการย้ายถิ่นฐาน ซึ่งมีความสอดคล้องกับ (สิริรัฐ สุกันธา. 2555) ที่พบว่า แรงงานข้ามชาติสัญชาติพม่าในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย มีความต้องการรายได้ที่มั่นคงอันเนื่องมาจากนโยบายทางการเมืองและการข่มเหงจากรัฐบาลพม่าเป็นตัวผลักดันหลัก และสอดคล้องกับ (ประเทือง หงสรานกร. 2560) ที่พบว่า นโยบายของภาครัฐและรายได้ในส่วนของเงินบำนาญ เป็นส่วนสนับสนุนในการย้ายถิ่นไปอยู่ต่างประเทศของคนวัยเกษียณชาวญี่ปุ่น

จากผลการค้นพบดังกล่าว ได้สอดคล้องกับทฤษฎีหลักของการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการย้ายถิ่นของ ราเวนสไตน์ (Ravenstein. 1885) ที่กล่าวว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด และเพศชายมีแนวโน้มในการย้ายถิ่นฐานในระยะทางไกลมากกว่าเพศหญิง

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

1. ด้านเศรษฐกิจพบว่า เพศ ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น และความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นมีผลต่อการย้ายถิ่นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ (เจลิมพล แจ่มจันทร์; และอรไท โสภารัตน์. 2555) ที่พบว่า ภาษา เป็นปัจจัยกำหนดอันสำคัญในการตัดสินใจผ่านระยะเวลาของคนญี่ปุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ และสอดคล้องกับ (กมลพร สอนศรี. 2557) ที่พบว่าเพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการย้ายถิ่นของแรงงานฝีมือชาวฟิลิปปินส์ในประเทศไทย

2. ด้านสังคมพบว่า เพศ มีผลต่อการย้ายถิ่นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ (กาญจนา ตั้งชลทิพย์. 2555) ที่พบว่าเพศภาวะมีความสัมพันธ์กับการย้ายถิ่นฐาน ซึ่งค่านิยมทางสังคมเป็นส่วนที่ส่งผลต่อการย้ายถิ่นของเพศหญิง และสอดคล้องกับ (นฤมล กล้าทุกัน. 2558) ที่พบว่าปัจจัยด้านสังคมและค่านิยมคงพื้นที่ต้นทาง เป็นส่วนผลักดันให้แรงงานหญิงในเขตอุตสาหกรรมนวนครย้ายถิ่นฐานเพื่อประกอบอาชีพ

3. ด้านวัฒนธรรม พบว่า เพศ และรายได้ มีผลต่อการย้ายถิ่นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ (กมลพร สอนศรี. 2557) ที่พบว่า ปัจจัยด้านวัฒนธรรมเป็นปัจจัยอันดับหนึ่งที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อแรงงานฝีมือชาวฟิลิปปินส์ที่ย้ายถิ่นในประเทศไทย และสอดคล้องกับ (นฤมล กล้าทุกัน. 2558) ที่พบว่าปัจจัยด้านสังคมและความเชื่อทางศาสนา เป็นส่วนในการผลักดันแรงงานหญิงในเขตอุตสาหกรรม นวนครให้ทำการย้ายถิ่นฐานมาประกอบอาชีพ

4. ด้านการเมือง พบว่า เพศ ส่งผลต่อการย้ายถิ่นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ (กมลพร สอนศรี. 2557) ที่พบว่า กฎระเบียบและข้อบังคับเป็นปัจจัยผลักดันอันดับสองที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มแรงงานย้ายถิ่นชาวฟิลิปปินส์ในประเทศไทย

จากผลการค้นพบดังกล่าว ได้สอดคล้องกับทฤษฎีหลักของการศึกษารั้วนี้เกี่ยวกับการย้ายถิ่นของ ราเวนสไตน์ (Ravenstein. 1885) ที่กล่าวว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด และเพศชายมีแนวโน้มในการย้ายถิ่นฐานในระยะทางไกลมากกว่าเพศหญิง

ข้อเสนอแนะ

ผู้ศึกษาได้นำสิ่งที่ค้นพบจากงานวิจัยมาอธิบายเพื่อให้เกิดข้อเสนอแนะ เพื่อที่จะนำไปปรับปรุงแนวทางการบริหารแรงงานและทรัพยากรบุคคลให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป โดยข้อเสนอแนะประกอบด้วยข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้วต่อไป ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. จากผลการศึกษารั้วปัจจัยดึงดูดการย้ายถิ่นฐานของกลุ่มนักเรียนไทยในญี่ปุ่น พบว่า เพศชาย และผู้มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นในระดับ N5 และ N4 มีแนวโน้มที่จะถูกแรงดึงดูดด้านเศรษฐกิจจากทางประเทศญี่ปุ่น มากกว่ากลุ่มอื่น โดยมีสาเหตุจากเทคโนโลยีที่ทันสมัย

คำตอบแทนที่สูงกว่าประเทศไทย ต่อมาคือกลุ่มผู้ที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป มีแนวโน้มที่จะถูกแรงดึงดูดด้านสังคมจากทางประเทศญี่ปุ่น ที่มีความปลอดภัยในสังคมสูง ระบบสาธารณสุขได้มาตรฐาน และระบบสวัสดิการสังคมที่มีความสะดวกสบาย ดึงดูดให้เกิดการย้ายถิ่นฐานมากกว่ากลุ่มอื่น และพบว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 50,000-250,000 เยน มีโอกาสถูกแรงดึงดูดด้านการเมืองจากทางประเทศญี่ปุ่นให้เกิดการย้ายถิ่น อันมีสาเหตุมาจาก ประเทศญี่ปุ่นให้ความสำคัญเป็นส่วนตัวทางด้านข้อมูลสูง ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพอย่างกว้างขวาง และการเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพ จากผลดังกล่าวทำให้พบว่า ประเทศไทยมีความจำเป็นต้องปรับปรุงกลยุทธในการดึงดูดบุคลากรที่มีความสามารถสูงทั้งในภาครัฐและเอกชน โดยสามารถนำความคิดเห็นของกลุ่มคนเหล่านี้มาปรับใช้ในหลายๆ มิติของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการสร้างข้อได้เปรียบขององค์กรในระยะยาว

2. จากผลการศึกษาปัจจัยผลักดันในการย้ายถิ่นฐานของกลุ่มนักเรียนไทยในญี่ปุ่น พบว่า เพศชาย และกลุ่มนักเรียนแลกเปลี่ยน ที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับ N5-N2 มีแนวโน้มในการถูกผลักดันจากจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจของประเทศต้นทางสูง ด้วยสาเหตุคือระบบเศรษฐกิจในประเทศไทยมีปัญหาเรื่องรุ่งและยาวนานโดยไม่ได้รับการแก้ไข รวมทั้งค่าครองชีพที่สูงขึ้นอย่างไม่สมเหตุผลเมื่อเทียบกับคำตอบแทนที่ได้รับ และพบว่า ระบบคมนาคมที่ขาดมาตรฐาน ไม่สะอาด และไม่ตรงเวลา อีกทั้งสังคมไทยที่ขาดระเบียบวินัย เป็นปัจจัยผลักดันด้านสังคมที่ส่งผลให้เพศชาย มีแนวโน้มที่จะทำการย้ายถิ่นฐานสูง ต่อมาคือเพศชาย ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,000-100,000 เยน ต่อเดือน และ 200,000-250,000 เยน ต่อเดือน พบว่ามีโอกาสในการย้ายถิ่นฐานสูงอันเนื่องมาจากปัจจัยด้านสังคม ที่พบว่า ระบบอุปถัมภ์ ระบบอาวุโส ในประเทศไทยเอื้อต่อการพัฒนาในสายอาชีพ รวมถึงวัฒนธรรมไทยที่ไม่เปิดกว้างในการต่อยอดทางความคิด และในลำดับสุดท้าย พบว่า เพศชายถูกผลักดันไปยังประเทศญี่ปุ่นในด้านการเมือง เนื่องจากสาเหตุคือภาครัฐขาดการสนับสนุนการศึกษาในสายอาชีพของตนอย่างจริงจัง และรวมไปถึงการทุจริตทางการเมืองที่เห็นได้อย่างชัดเจนตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ ได้รวมถึงปัญหาความขัดแย้งทางความคิดทางการเมืองของกลุ่มคนต่างๆ ในประเทศอีกด้วย ซึ่งจากสาเหตุดังกล่าวทำให้เข้าใจได้ว่า ปัญหาภายในประเทศหลายๆ ด้าน คอยผลักดันกลุ่มคนที่มีความสามารถให้ออกนอกประเทศอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการปิดกั้นโอกาสและความขัดแย้งของกลุ่มคน ผู้ศึกษาจึงมีความเห็นว่าเพื่อการพัฒนาและสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพให้แก่ประเทศอย่างยั่งยืน ควรคำนึงถึงคำตอบแทนในการดำรงชีพในปัจจุบันอย่างสมเหตุผล รวมทั้งการสนับสนุนโอกาสในการเติบโตในสายอาชีพ และการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอย่างจริงจัง ก็เป็นส่วนช่วยเพิ่มความภักดีต่อองค์กรเช่นกัน และการสร้างระเบียบวินัยในสังคมองค์กรก็เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างขาดมิได้

ข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลศึกษา พบว่า เพศ อายุ ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น และ รายได้ ส่งผลต่อการย้ายถิ่นฐานอย่างมีนัยสำคัญ จึงเห็นว่าผู้ที่สนใจศึกษากลุ่มตัวอย่างในประเทศญี่ปุ่นควรมุ่งเน้นตัวแปรทั้งสี่เพื่อทำความเข้าใจที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
2. ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มนักเรียนไทยในญี่ปุ่นทั่วประเทศ ดังนั้นผู้ที่สนใจควรลดขนาดพื้นที่หรือกำหนดภูมิภาคที่ต้องการศึกษาให้ชัดเจนขึ้น เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างและเข้าใจถึงสภาพทางสังคมของประชากรได้ดียิ่งขึ้น
3. ผู้ศึกษาควรเพิ่มทฤษฎีแรงจูงใจอื่นๆ ประกอบเข้ากับทฤษฎีผลักดันและดึงดูด เพื่อการศึกษาในมิติที่ต่างออกไปของกลุ่มประชากร เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงทั้งด้านทรัพยากรบุคคลและแรงงานต่อไป
4. ผู้ศึกษาควรให้ความสนใจกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการพำนักรหรือมีการย้ายถิ่นฐานในระยะยาว

บรรณานุกรม

TNI

บรรณานุกรม

- กมลพร สอนศรี. (2557). ปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดการย้ายถิ่นของแรงงานฝีมือชาวฟิลิปปินส์ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กาญจนา ตั้งชลทิพย์. (2555). เพศภาวะและการย้ายถิ่น. วารสารการย้ายถิ่นของประเทศไทย 2554 การย้ายถิ่นเพื่อการพัฒนาในประเทศไทย : ภาพรวมและเครื่องมือสำหรับผู้กำหนดนโยบาย. 8(1) : 131-143.
- กานต์พิชญา พงษ์พันธ์. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการอพยพย้ายถิ่นฐานของคนอีสาน : กรณีศึกษา กลุ่มกลางตาง บ้านกลางตาง หมู่ 19 ตำบลพะโต๊ะ อำเภอยะไข่ จังหวัดชุมพร. การค้นคว้าอิสระ ศศ.ม. (การพัฒนาเชิงสร้างสรรค์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กิตติภูมิ วิเศษศักดิ์. (2552, มกราคม-มิถุนายน). โครงการสมองไหลกลับ : การดำเนินงานจากสมองไหลกลับสู่สมองไหลเวียน. วารสารวิจัยทรัพยากรมนุษย์. 4(1) : 6.
- กองความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ. (2559). สถิติการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศรายเดือนสะสมปี 2559 (มกราคม-กุมภาพันธ์). สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2559, จาก http://www.thinkasiainvestthailand.com/boicontent/webfocus/pdf_1757.pdf.
- เกื้อ วงศ์บุญสิน. (2538). ประชากรกับการพัฒนา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เฉลิมพล แจ่มจันทร์; และอรไท โสภารัตน์. (2555). การฟ้นกระยะยาวของคนญี่ปุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ : การวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดในช่วงก่อนและหลังการฟ้น. วารสารญี่ปุ่นศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 29(1) : 16-34.
- ชฎานิสวรรค์ กุรัตนมณีพร. (2555). เต็มใจกลับหรือถูกบังคับ : เหตุผลการย้ายถิ่นกลับของแรงงานไทยจากญี่ปุ่น. วารสารญี่ปุ่นศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 29(1) : 35-46.
- จิตติวรรณ ศรีเจริญ. (2554). ปัจจัยที่กำหนดการย้ายถิ่นของแรงงานจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยไปทำงานยังกรุงเทพมหานคร. (รายงานการวิจัย). ขอนแก่น : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดนุพล อริยสัจจากร; และสมประวิณ มั่นประเสริฐ. (2558). สถานการณ์และผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในภูมิภาคอาเซียน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนาคารโลก. (2555). พลังบวกจากแรงงานข้ามชาติ, แนวโน้มด้านการย้ายถิ่นและบทเรียนเชิงนโยบายในภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (ฉบับแปลภาษาไทย). กรุงเทพฯ : The World Bank.

- นฤมล กล้าทุวัน. (2558). สู่มืองใหญ่: ปัจจัยในการย้ายถิ่นและการปรับตัวของแรงงานหญิงนวนคร. วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. 21(2) : 99-132.
- ประเทือง หงสราณากร. (2560). การย้ายถิ่นที่อยู่ไปยังต่างประเทศของคนวัยเกษียณ (IRM) จาก “ซีกโลกเหนือสู่ซีกโลกใต้”. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมลรัตน์ คำแก้ว. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับการตัดสินใจย้ายถิ่นไปทำงานต่างประเทศของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ พย.ม. (การบริหารพยาบาล). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญพร ชีระสวัสดิ์. (2540). ประชากรศาสตร์สาระสำคัญโดยสังเขป. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภครिता พิจารณ์. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจย้ายถิ่นฐานของแรงงานต่างด้าว กรณีศึกษา : จังหวัดขอนแก่น ประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระ ศศ.ม. (การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ภูเขียว จันทรสมบูรณ์. (2549). การศึกษาปัจจัยดึงดูดและปัจจัยผลักดัน ในการย้ายถิ่นเพื่อขายแรงงานของแรงงานจากนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์). อุตรธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- วรรณภา ลือกิตตินันท์. (2559). การเคลื่อนย้ายแรงงานไปทำงานในประชาคมอาเซียนของบัณฑิตจบใหม่. วารสารมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. 17(1) : 73-83.
- วรรณ ก้องพลานนท์. (2559). ภาพปัญหาและการปรับตัวด้านวัฒนธรรม ของแรงงานไทยย้ายถิ่น รัฐปิ่น ประเทศมาเลเซีย. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 10(2) : 89-105.
- วรรณษา ไวยฉายี. (2554). เรียนรู้ประสบการณ์จากญี่ปุ่นสู่ไทย : ญี่ปุ่นกับการย้ายถิ่นของชาวต่างชาติในยุคโลกาภิวัตน์. วารสารญี่ปุ่นศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 28(1) : 133-142.
- วสวัตต์ สติญญามณี. (2558). จากชนบทสู่เมือง : ปัจจัยที่มีอิทธิพลและผลกระทบจากการย้ายถิ่น. วารสารมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. 16(1) : 102-112.
- สิริรัฐ สุกันธา. (2555). การเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติสัญชาติพม่าในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย. วารสารเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 18(1) : 49-54.

สุกัญญา เอมอัมธรรม. (2544, มกราคม-มีนาคม). นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ. วารสารศูนย์บริหารวิชาการ. 9(1) : 55.

สุภางค์ จันทวานิช. (2542). การย้ายถิ่นของหญิงไทยไปเยอรมนี : สาเหตุ ชีวิตความเป็นอยู่และผลกระทบในประเทศไทยและเยอรมนี. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

แสงเดือน รตินกร. (2555). ปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดที่มีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวจีนในการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวในประเทศไทย. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. 18(1) : 84-104.

อภิชาติ จำรัสฤทธิ์รักษ์. (2555). ภาพโดยสังเขปของการย้ายถิ่นในประเทศไทย. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่น.

Castle; and Miller, J. Mark. (1993). **The Age of Migration : International Population Movements in the Modern World.** 2nd ed. London : Harper Collins Publishers.

Cronbach. (1970). **Essential of Psychological Testing.** 5th ed. New York : Harper and Row Publishers Inc.

Everett S. Lee. (1966). **A Theory of Migration.** New York : Wiley.

Japan Student Services Organization (JASSO). (2017). **Result of an Annual Survey of International Students in Japan.** Retrieved August 25, 2017, from http://www.jasso.go.jp/en/about/statistics/intl_student_e/index.html.

Massey, Douglas S. (1994). An Evolution of International Migration Theory : The North America Case. **Population and Development Reviews.** 20(4) : 19-48.

Ravenstein. (1885). The Laws of Migration. **Journal of the Statistical Society of London.** 48(2) : 167-235.

Stalker, P. (2000). **Workers Without Frontiers : The Impact of Globalization on International Migration.** New Jersey : Prentice Hall.

United Nations. (1998). **Recommendations on Statistics of International Migrations.** New York : United Nations.

Yamane Taro. (1973). **Statistics : An Introductory Analysis.** 3rd ed. New York : Harper and Row Publications.

ภาคผนวก

TNI

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถาม

TNI

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายถิ่นฐานของนักเรียนไทยในประเทศญี่ปุ่น

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ และใช้เพื่อทำการวิจัยกรณีเท่านั้น ผู้จัดทำจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดสละเวลาตอบแบบสอบถามให้สมบูรณ์ และขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 คำถามด้านประชากรศาสตร์

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

สุรจ มีหนัก

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น

สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

TNI

ตอนที่ 1 คำถามด้านประชากรศาสตร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านเพียง 1 ข้อ

1. เพศ

☐ 1.1) ชาย

☐ 1.2) หญิง

2. อายุ

☐ 2.1) 17-22 ปี

☐ 2.2) 23-28 ปี

☐ 2.3) 29-34 ปี

☐ 2.4) 35 ปีขึ้นไป

3. ประเภทของการศึกษาในญี่ปุ่น

☐ 3.1) ปริญญาตรี

☐ 3.2) ปริญญาโท

☐ 3.3) ปริญญาเอกขึ้นไป

☐ 3.4) นักเรียนโรงเรียนภาษา

☐ 3.5) นักเรียนแลกเปลี่ยน

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

☐ 4.1) ไม่เกินหนึ่งปี

☐ 4.2) สองปี

☐ 4.3) มากกว่าสองปี

5. ประสบการณ์การทำงานในประเทศไทย

☐ 5.1) เคยมีประสบการณ์

☐ 5.2) ไม่เคยมีประสบการณ์

6. ระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น

☐ 6.1) N5

☐ 6.2) N4

☐ 6.3) N3

☐ 6.4) N2

☐ 6.5) N1

7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ 7.1) น้อยกว่า 50,000 เยน

☐ 7.2) 50,001-100,000 เยน

☐ 7.3) 100,001-150,000 เยน

☐ 7.2) 150,001-200,000 เยน

☐ 7.3) 200,001-250,000 เยน

☐ 7.2) มากกว่า 250,000 เยน

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ แต่ละข้อความเพียงคำตอบเดียว ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านหรือข้อเท็จจริงมากที่สุด โดยพิจารณาจากสภาพความเป็นจริงที่ท่านประสบในการปฏิบัติงาน ซึ่งแบ่งได้ 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ท่านเห็นด้วยมากที่สุด 4 หมายถึง ท่านเห็นด้วยมาก
3 หมายถึง ท่านเห็นด้วยปานกลาง 2 หมายถึง ท่านเห็นด้วยน้อย
1 หมายถึง ท่านเห็นด้วยน้อยที่สุด

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. ด้านเศรษฐกิจ					
8.1) ค่าตอบแทนในประเทศญี่ปุ่นสูงกว่าประเทศไทย					
8.2) การเดินทางมาประเทศญี่ปุ่นสะดวกกว่าประเทศอื่นๆ					
8.3) ประเทศญี่ปุ่นมีอาชีพที่หลากหลายกว่าประเทศไทย					
8.4) ประเทศญี่ปุ่นมีเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างต่อเนื่องและน่าเชื่อถือ					
8.5) ประเทศญี่ปุ่นมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยกว่าประเทศไทย					
8.6) ตำแหน่งงานในประเทศญี่ปุ่นมีความสอดคล้องกับความสามารถของท่าน					
8.7) ท่านเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่น					
9. ด้านสังคม					
9.1) สังคมในประเทศญี่ปุ่นปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินของท่าน					
9.2) ประเทศญี่ปุ่นให้การยอมรับชาวต่างชาติอย่างเท่าเทียม					
9.3) ระดับทางสังคมของท่านในประเทศญี่ปุ่นมีความคล้ายคลึงกับประเทศไทย					
9.4) สวัสดิการสังคมที่ท่านได้รับขณะอยู่ในประเทศญี่ปุ่นมีความสะดวกสบายและมีมาตรฐาน					
9.5) ระบบสาธารณสุขของประเทศญี่ปุ่นสะอาดและมีมาตรฐานที่ดี					
9.6) การปฏิบัติตัวของชาวญี่ปุ่นที่มีต่อท่าน สะดวกต่อการดำรงชีวิตประจำวัน					

ปัจจัยดึงดูดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10. ด้านวัฒนธรรม					
10.1) วัฒนธรรมและประเพณีของชาวญี่ปุ่นมีความคล้ายคลึงกับประเทศไทย					
10.2) ศาสนาของประเทศไทยมีความคล้ายคลึงกับประเทศไทย					
10.3) บุคคลรอบตัวท่านมีค่านิยมในการไปทำงานในประเทศไทยญี่ปุ่น					
11. ด้านการเมือง					
11.1) ประเทศไทยมีนโยบายทางการเมืองที่ให้เสรีภาพแก่ประชาชน					
11.2) รัฐบาลญี่ปุ่นให้ความสำคัญต่อแรงงานต่างด้าว					
11.3) ประเทศไทยมีนโยบายทางการเมืองที่โปร่งใสและน่าเชื่อถือ					
11.4) ข้อมูลส่วนตัวของท่านมีความปลอดภัยและไม่ถูกตรวจสอบโดยมิได้รับอนุญาต					
11.5) ชาวต่างชาติถูกเก็บภาษีอย่างเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ					

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

ปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12. ด้านเศรษฐกิจ					
12.1) ปัญหาเศรษฐกิจในประเทศไทย ส่งผลต่อความมั่นคงในการดำเนินชีวิตของท่าน					
12.2) ท่านประสบปัญหาการจ้างงานด้วยอัตราค่าจ้างที่ไม่เหมาะสม					
12.3) ค่าครองชีพในสังคมไทยไม่สอดคล้องต่อรายได้ของท่าน					
12.4) สายอาชีพของท่านมีอัตราการว่างงานสูงในประเทศไทย					
13. ด้านสังคม					
13.1) ประชาชนขาดการสนับสนุนและพัฒนาในสายอาชีพของตน					
13.2) สิทธิหรือสวัสดิการสังคมที่ได้รับ ไม่เพียงพอหรือไม่ได้มาตรฐาน					
13.3) การคมนาคมและขนส่งมวลชนของไทยมีทางเลือกจำกัด ยากต่อการเข้าถึง					
13.4) การคมนาคมและระบบขนส่งมวลชนของไทยไม่ได้มาตรฐาน เช่น ไม่สะอาด หรือไม่ตรงเวลา					
13.5) สังคมไทยขาดความเข้าใจในสิทธิและเสรีภาพทั้งต่อส่วนรวมและต่อตนเอง					
13.6) สังคมไทยขาดความเป็นระเบียบวินัย และขาดการปลูกฝังที่ดี					
14. ด้านวัฒนธรรม					
14.1) สังคมไทยไม่สามารถชี้แจงหรือโต้แย้งผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่าหรืออาวุโสกว่า					
14.2) ประวัติศาสตร์หรือวัฒนธรรมไทย ไม่เปิดกว้างต่อการต่อยอดหรือดัดแปลงให้มีความร่วมสมัย					
14.3) ระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทย ส่งผลต่อการดำรงชีพของท่าน					

ปัจจัยผลักดันการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15. ด้านการเมือง					
15.1) นโยบายทางการเมืองของไทยขาดการสนับสนุนด้านการศึกษาในประเทศอย่างเพียงพอและมีมาตรฐาน					
15.2) ความขัดแย้งทางการเมืองของกลุ่มคนต่างๆ ส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของท่าน					
15.3) การทุจริตทางการเมืองและการบริหารประเทศ ส่งผลต่อชีวิตประจำวันของท่าน					
15.4) ความไม่สงบทางการเมืองเป็นระยะเวลานานทำให้เกิดความไม่แน่นอนในอาชีพและการดำรงชีพของท่าน					
15.5) นโยบายทางการเมืองในปัจจุบัน ไม่สอดคล้องต่อประกอบอาชีพในสายงานของท่าน					

ขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

TNI

TAHITI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY